Avântul Popular - Deva
Piața Unirei

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scânteia

ORGAN CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

SERIA III ANUL XIX Nr. 1860 | 4 PAGINI 4 LEI | Joi 12 Octombrie 1950

In numărul de azi:

- LUPTA PENTRU PACE ESTE O CHESTIUNE DE CINSTE ȘI CONȘTIINȚĂ PENTRU ORICE ZIARIST CINSTIT. — Rezoluțiile celui de-al treilea Congres al Organizației Internaționale a Ziariștilor. (Pag. 4-a)
- PENTRU O MAI BUNĂ DESFĂȘURARE A CONCURSULUI CULTURAL ORGANIZAT DE C. G. M. (Pag. 2-a)
- GROSOLANA VIOLARE A FRONTIEREI DE STAT A UNIUNII SOVIETICE DE CĂTRE AVIOANE DE RĂZBOI ALE STATELOR UNITE. — Nota de protest a Ministerului de Afaceri Externe al U.R.S.S. trimisă ambasadei americane dela Moscova. (Pag. 4-a)

Să dăm țării cât mai mult cărbune!

O știre venită din Petroșani anunță că în ziua de 5 Octombrie, deci numai două zile după ce minerii au aflat despre Hotărîrea Guvernului pentru îmbunătățirea sistemului de salarizare și a condițiunilor de trai ale muncitorilor care lucrează în subteran, în minele de cărbuni, minerii din Petrila au sărbătorit o nouă victorie în producție: grupa condusă de tovarășul Irimie Gheorghe și-a îndeplinit norma anuală, începând a da cărbune în contul Planului Cincinal.

Este neîndoelnic că la această victorie — și mai ales la frumoasa festivitate care a avut loc la ieșirea din mină a acestei echipe de mineri vrednici — a contribuit puternicul ecou pe care Hotărîrea Guvernului l-a avut în sufletele minerilor. Hotărîrea extinde plata în acord progresiv în toate minele de cărbuni și o majorează într'o proporție care merge până la **de 2 ori salariul** pentru toată producția echipelor sau individualilor din minele de cărbune brun, huilă și antracit, care lucrează la abataje, pregătiri și deschideri, inclusiv săpări de puțuri și care depășesc norme de producție cu 1—20% — iar în cazul când depășesc norma cu mai mult de 20%, **de 3 ori salariul** pentru toată producția ce depășește acest procent; deasemeni, Hotărîrea stabilește importante majorări ale acordului progresiv pentru angajații dela toate celelalte lucrări subterane în acord, ca și pentru angajații dela minele de lignit. La toate acestea, se adaogă premii trimestriale pentru fruntașii în producție, recompense anuale pentru vechime neîntreruptă în subteran și alte diferite avantagii morale și materiale.

Soarele vieții încălzește din ce în ce mai puternic căminul muncitorului miner care lucrează în fundul lipsit de soare, al pământului.

Au apus pentru totdeauna timpurile de silnicie ale blestematului regim burghezo-moșieresc, când cărbunele, smuls muntelui de către minerul în permanentă luptă cruntă cu natura, se transforma în sânge și mizerie pentru miner și în aur strălucitor pentru nesățioșii capitaliști din țară și din străinătate.

S'au dus pentru totdeauna timpurile când cobora minerul în adânc doar cu 3—4 cartofi la el, să-i ajungă pentru o zi întreagă de muncă încordată, iar nevasta și copiii rămâneau flămânzi, la suprafață.

Cu mâini puternice a smuls clasa muncitoare puterea politică și principalele mijloace de producție din mâinile capitaliștilor; minerul muncește astăzi cu elan, conștient de forța sa, în fața căreia nimic nu-i poate rezista, conștient de înalta sa menire de a scoate cărbuni pentru fericirea sa și a familiei sale, pentru bunăstarea și înflorirea Patriei celor ce muncesc.

Își amintesc minerii situația lor grea dela sfârșitul anului 1944. Își amintesc condițiunile mizerabile de salarizare în care îi mențineau bogății proprietari ai minelor, își amintesc aspectul jalnic al îmbrăcămintei lor zdrențuite, bocancii rupți prin care picioarele înotau în apele scurse prin galeriile neîngrijite ale minelor. In această situație, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej le-a adus cuvântul Comitetului Central al Partidului Comunist Român și, coborînd în minele dela Petrila, în fața muncitorilor mineri flămânziți și sleiți de puteri, zgribuliți de frig, cu umezeala pătrunsă în oase, le-a adresat un apel fierbinte care le-a încălzit sufletele. Apel la conștiința lor muncitorească și la dragostea lor de Patrie, să ajute Partidul ca să înfrângă sabotajul capitaliștilor, să-și încordeze forțele de neînvins pentru a mări producția necesară transporturilor destinate frontului antihitlerist, refacerii industriei și aprovizionării populației.

Cu acest prilej, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a spus: „Să nu vă gândiți numai la ziua de astăzi, ci și la ziua de mâine... **vom trebui să facem din această Vale a Plângerii, o Vale a Bucuriei**". Minunate cuvinte, prin care Partidul îndreptă privirile minerilor tot înainte, mobilizându-i în lupta pentru un apropiat viitor fericit, însorit, fără de capitaliști și fără de exploatare. Și iată, cuvântul Partidului devine faptă: fosta Vale a Plângerii devine pe zi ce trece o Vale a Bucuriei.

Partidul și Guvernul dau o atenție deosebită creșterii bunei stări a muncitorilor mineri, ca unuia din detașamentele cele mai importante ale clasei muncitoare din țara noastră.

In perioada celor mai mari greutăți economice, de după 23 August 1944, în anii de secetă, când lipsurile erau agravate de sabotajul și specula burgheziei care încerca să răstoarne regimul democratic prin foamete și inflație, Partidul și Guvernul au avut permanent grijă să asigure un minimum de aprovizionare pentru muncitorii mineri. Din puținele produse existente — și, mai ales, din salvatorul ajutor sovietic — s'au repartizat minerilor, în fiecare lună, cantități importante de grâu, porumb, ulei, etc., astfel că minerii primeau lunar, prin economate, făină, slănină, carne afumată, untură. Cu multe sacrificii pentru întregul popor muncitor, în minele din Valea Jiului s'au înființat cantine, la care minerii și ceilalți muncitori „subterani" primeau o masă caldă, gratuită, în fiecare zi. Guvernul a repartizat minerilor de pe Valea Jiului, în anii de lipsuri, zeci de mii de perechi bocanci, sute de mii metri textile, haine speciale de protecție și alte diferite produse.

Nu erau suficiente, desigur, toate aceste produse, față de necesități. Dar Partidul a mobilizat și a condus masele largi ale muncitorilor mineri și ale întregii clase muncitoare, în fruntea întregului popor muncitor în lupta pentru refacerea și desvoltarea economică a țării, în lupta pentru cucerirea puterii politice de către proletariat — și le conduce astăzi în lupta măreață pentru construirea socialismului.

In procesul acestei lupte, pe baza succeselor obținute până acum, situația minerilor s'a îmbunătățit încontinuu. Timpurile de mizerie și foamete au rămas în urmă, ca amintiri care marchează drumul ce l-am străbătut în lupta pentru crearea unui viitor fericit celor ce muncesc.

Sarcini mari și pline de răspundere stau în fața clasei muncitoare, în această luptă.

Muncitorilor și tehnicienilor din sectorul cărbuni le revine sarcina de onoare și de înalt patriotism, de a asigura țării cărbuni suficienți și de bună calitate pentru nevoile crescânde ale industriei, transportului, electrificării țării, încălzitului casnic, etc. Acești vrednici muncitori, mai tari ca stâncile pe care le străpung, sunt oameni minunați, căci smulg din adâncul pământului materia neagră fără de viață care pune în mișcare trenurile și uzinele și împinge înainte progresul și prosperitatea țării întregi.

Hotărîrea de a îmbunătăți simțitor nivelul de viață și cultură al muncitorilor mineri din „subteran" exprimă grija și prețuirea pe care le-o poartă Partidul și Guvernul.

Această grijă și prețuire ca și interesul pe care întreaga clasă muncitoare îl poartă minerilor cuprinde însă, în sine, obligații de mare răspundere pentru fiecare muncitor, inginer și tehnician din sectorul cărbuni. Partidul, Guvernul și întregul popor așteaptă din partea lor intensificarea eforturilor nu numai pentru îndeplinirea, dar și pentru depășirea Planului de Stat în toate minele de cărbuni.

Numărul minerilor care îndeplinesc și depășesc normele crește neîncetat. Avem azi mineri și brigăzi fruntașe care fac cinste clasei muncitoare din țara noastră. Mineri ca Barta Iosif din Lupeni, Copetin Geza din Lonea, Isverner Matei dela Anina, Hogea Tudor dela Filipești, Florea Ion dela Șorecani, Fernasi Andrei dela Derna-Tătăruș, Bobeică dela Stânga, Colpor Toader dela Comănești au avut depășiri de normă între 100-400%, iar brigăzile tovarășilor Barta Iosif, Duma Gheorghe, Copetin Geza, Mortan Vasile au început încă din lunile Iunie și Iulie să extragă cărbuni în contul anului 1951. ASEMENEA MINERI DE FRUNTE SUNT NU NUMAI UN SIMBOL DE DEVOTAMENT ȘI DRAGOSTE FAȚA DE PATRIE, DAR ȘI UN INDEMN PENTRU FIECARE MINER, CĂCI FIECARE IN PARTE, DACA SE STRADUE, II POATE AJUNGE ȘI CHIAR II POATE INTRECE ȘI TREBUE SA-I INTREACA PE BARTA ȘI PE CEILALȚI FRUNTAȘI.

Minerii trebue să răspundă față de grija ce le-o

(Continuare în pag. 3, col. 1-2-3)

Desfășurarea campaniei pentru alegerea de deputați în Sfaturile Populare

Agitatorii din Sercăița-Făgăraș țin consfătuiri cu țăranii muncitori

De îndată ce au fost confirmați de adunarea organizației de bază, agitatorii din comuna Sercăița, raionul Făgăraș, au început o activitate intensă pe teren.

Constituiți în două colective, și-au împărțit între ei comuna, pe sectoare și grupe de case. Iată, de pildă, agitatorii Hârșeanu Vasile, Bărbat Nicolae, Drăgan Alex., mergând din casă în casă, seara când oamenii vin dela muncă, sau în timpul zilei, pe oriunde s'ar găsi, ei duc munca de lămurire dela om la om, aducând la cunoștința țăranilor muncitori data alegerilor, explicând rostul Sfaturilor Populare și principiile legii electorale, vorbind-le despre realizările Comitetelor Provizorii. Deasemenea ei lămuresc pe săteni cum să se înscrie în registrele electorale și îi îndeamnă la aceasta.

In afară de munca dela om la om, agitatorii folosesc cu mult succes adunările sau ședințele organizate la căminul cultural. Ei au organizat și consfătuiri cu sătenii la care mulți săteni au luat cuvântul, scoțând în evidență deosebirea dintre alegerile de acum și cele din trecut, și marile realizări ale regimului nostru de democrație populară.

— Iacă, oameni buni, spunea mai deunăzi țăranul muncitor Idomir Ion, la o astfel de consfătuire, în comuna noastră era o școală veche și prăpădită, gata-gata să se dărâme peste copilașii noștri. Io am dearândul foștii primari, chiaburi sau oameni de casă ai moșierilor ne-au tot făgăduit că fac școală nouă. Dar cum i-am votat, cum au uitat. Acum fără făgăduieli, datorită organizației de bază din comuna noastră și datorită Comitetului Provizoriu, numai într'un an am reușit să ne construim o școală nouă, unde toți copiii noștri învață carte. Eu, a încheiat țăranul muncitor Idomir, voi vota cu dragoste pe cei mai buni dintre noi că așa o să facem comuna noastră mai frumoasă și mai bine gospodărită.

Duminică, cu agitatorii la sate

Printre miile de agitatori care au plecat Duminică la sate din raioanele Capitalei, au fost și cei 30 de agitatori dela fabrica „Dinamo" - Cotroceni. Tinta agitatorilor dela „Dinamo" era, ca în fiecare Duminică să viziteze comuna Crevedia din regiunea București.

Ajunși în comună, agitatorii au ținut o scurtă ședință operativă împreună cu agitatorii locali. Apoi s'au răspândit pe teren, după ce-și împărțiseră între ei sectoarele comunei. Astfel, în timp ce echipele tovarășilor Dan Ganea, Tănăsescu Dumitru și Iancu Tudor mergeau din casă în casă, stând de vorbă pe îndelete cu familiile țăranilor muncitori și difuzând ziare, echipa agitatorului Vreju Petre citea în mijlocul unui grup de săteni articolul de fond din „Scânteia Satelor"; în fața Comitetului Provizoriu comunal, în mijlocul unui alt grup de săteni, ducea muncă de agitație tovarășul Georgescu Vasile, responsabilul echipei. Se vedea că munca a fost bine organizată.

Despre ce-au vorbit agitatorii țăranilor muncitori? Despre raioane, despre însămânțări, despre lupta împotriva chiaburilor. Foarte bine. Dar prea puțin, și mai mult în treacăt, au amintit ei despre alegerile de deputați în Sfaturile Populare. Ori se putea lega foarte bine munca de lămurire pentru mobilizarea țăranilor muncitori la îndeplinirea sarcinilor de zi cu zi ce le stau în față, de campania electorală. Agitatorii trebue să folosească campania electorală pentru a face pe țăranii muncitori și mai activi în îndeplinirea sarcinilor lor, pentru a-i îndemna la noi și noi succese în lupta pentru întărirea Patriei, pentru pace.

In mare întârziere

ORAȘUL STALIN (dela corespondentul nostru).

La uzinele „Steagul Roșu" din orașul Stalin, până Luni 9 Octombrie, organizațiile de bază nu trecuseră încă la confirmarea agitatorilor.

Nici nu-i de mirare acest lucru, dacă ne gândim că abia în ziua de 6 Octombrie, Comitetul regional de partid a convocat responsabilii de propagandă și agitație ai Comitetelor de partid și ai organizațiilor de bază din întreprinderi, pentru a-i instrui asupra organizării muncii de agitație.

Molipsit de încetineala Comitetului regional de partid, nici Comitetul Provizoriu al regiunii nu a fixat încă circumscripțiile electorale, din care cauză cetățenii nu știu unde să se înscrie în registrele electorale.

Prin aceasta se împiedică buna desfășurare a campaniei electorale în regiune. Comitetul regional de partid și Comitetul Provizoriu trebue să adopte un ritm mai viu de muncă.

In raionul Hunedoara, munca de agitație lâncezește

HUNEDOARA (dela corespondentul nostru). — In vederea bunei desfășurări a muncii de agitație în timpul campaniei electorale, Comitetul regional P.M.R. Hunedoara a luat măsuri pentru selecționarea agitatorilor.

In cadrul adunărilor organizațiilor de bază, ei au fost confirmați, urmând ca unele colective să fie pregătite apoi în seminarii, iar celelalte să pornească pe teren până le vine rândul la seminar.

Iată însă că în raionul Hunedoara, nici până astăzi n'au început încă seminariile pentru agitatori. Colectivele de agitatori n'au ieșit încă pe teren. Oare socotește Comitetul raional că, cu selecționarea și confirmarea agitatorilor, s'au terminat sarcinile în ceeace privește munca politică în campania electorală?

Când orașul e gospodărit de oameni ai muncii

IAȘI (dela corespondentul nostru). Războiul a lăsat urme adânci în orașul Iași, urme pe care se străduesc să le șteargă prin muncă constructivă muncitorii ieșeni.

In cursul anului 1950, Comitetul Provizoriu al orașului Iași s'a preocupat îndeaproape de refacerea orașului, mobilizând mii de cetățeni cinstiți la muncă voluntară, hotărînd ridicarea a numeroase construcții menite să îmbunătățească traiul oamenilor muncii.

Astfel în cadrul campaniei de refacere a orașului s'au înălțurat prin muncă voluntară 3.000 metri cubi de moloz și s'a nivelat un teren cu o suprafață de 10.000 metri pătrați teren situat pe bulevardul Republicii, în fața Comitetului Provizoriu regional și în fața gării. Acest teren va fi redat unor noi construcții.

Șase școli noi construite și alte 57 reparate

Vechile regimuri burghezo-moșierești au ținut majoritatea copiilor de vârstă școlară în afara învățământului, din care cauză numărul analfabeților din oraș și județ constituia o adevărată rușine.

Comitetul Provizoriu al orașului Iași s'a preocupat și se preocupă îndeaproape de crearea condițiilor cuprinderii în învățământ a tuturor copiilor de vârstă școlară. Grija Comitetului Provizoriu s'a îndreptat în primul rând în direcția construirii unui număr cât mai mare de localuri pentru școlile elementare.

Astfel, în cursul anului au fost construite în oraș patru clădiri pentru școlile elementare și două pentru învățământul preșcolar. Școlile au fost clădite în cartierele muncitorești, neglijate în trecut.

Deasemeni, pentru ca învățământul să se desfășoare în cât mai bune condițiuni, Comitetul Provizoriu a inițiat repararea a 57 școli elementare și medii. S'au mai executat lucrări pentru amenajarea unui spital veterinar, care a fost terminat în luna August.

Fostul hotel Palace, care a fost distrus în timpul războiului, a fost reconstruit. Până la sfârșitul anului, vor fi terminate lucrările de amenajare la două etaje.

REFACEREA DRUMURILOR

Intensificarea schimbului între sat și oraș a fost deasemeni o preocupare a Comitetului Provizoriu. Șoselele de interes economic, care duc spre oraș, se află în plină reparație. Până în prezent, șoselele au fost reparate în proporție de 65 la sută. Drumul care duce spre aeroportul TARS a fost deasemeni reparat în proporție de 30 la sută.

Așa și-au adus vitele la gospodăria colectivă

Pășește mândru ca un vornicel la nuntă tovarășul Marin Costache, membru al gospodăriei colective din Corbeanca regiunea București. In urmă vin ceilalți membri ai gospodăriei colective cu căruțele cu cai.

(Reportajul în pag. 2-a)

Prietenia româno-sovietică, garanție a păcii și progresului în Republica Populară Română

de prof. Traian Săvulescu
președintele Academiei R. P. R.

In săptămânile care ne despart de ziua celei de a 33-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, pe tot cuprinsul Republicii Populare Române, muncitorii, țăranii și intelectualii muncitori participă cu revărsare de bucurie, cu încredere și nădejdi sporite, la manifestarea sentimentelor de sinceră prietenie pe care poporul nostru le nutrește pentru popoarele Uniunii Sovietice și pentru marele Stalin.

Poporul nostru muncitor nu uită că datorită eliberării lui de sub jugul fascist de către glorioasa Armată Sovietică și-a văzut deschisă calea către vremurile noi, pe care le trăește din plin, plămădindu-și o viață nouă. Marele act istoric al eliberării poporului nostru de către Armatele Sovietice a creat condițiunile politico-economice în care Partidul Muncitoresc Român este inițiatorul și realizatorul vastei opere de prefacere economică și culturală a țării. Dela eliberarea noastră, Uniunea Sovietică ne-a ajutat să ne vindecăm rănile pricinuite de război, să redresăm economia și ne ajută necontenit să punem în valoare, prin puterile noastre și pentru folosința noastră, ceeace până acum a fost irosit sau lăsat pradă de regimul burghezo-moșieresc. Iubirea și interesul pe care marele prieten al oamenilor muncii din lumea întreagă, Iosif Vissarionovici Stalin, le poartă pentru poporul nostru, le-am simțit în fapte concrete.

Am primit și primim materii prime pentru industria noastră, mașini, unelte, semințe selectionate, proiecte pentru exploatări miniere, etc. Specialiștii sovietici colaborează cu oamenii de știință și tehnicienii noștri în cel mai larg și cordial spirit de înțelegere. Cuceririle științei și tehnicii sovietice ne sunt cea mai bună călăuză pentru desvoltarea industriei noastre, pentru sporirea productivității muncii în agricultură, pentru îmbunătățirea sănătății oamenilor, pentru ocrotirea muncitorilor, pentru progresul științei și al tehnicii, pentru construirea socialismului.

Ce înviorare, ce îndemn puternic trag din înfăptuirile noastre mari cei ce trăesc intens procesul transformărilor radicale prin care trec țara și poporul nostru! Iată acum se purcede, cu ajutorul înaintatei experiențe sovietice, la mari lucrări de electrificare a țării, prin care se va spori capacitatea energetică actuală aproape de cinci ori, creându-se astfel o bază temeinică desvoltării industriei, în special industriei grele și agriculturii. Numai barajul dela Bicaz va putea produce peste 200.000 kw. putere, care vor trage după ei ridicarea economică și culturală a Moldovei înapoiate, ținută în mizerie și întuneric de regimurile trecute care au vândut imperialiștilor independența țării. Se vor crea centre industriale puternice la Iași, Botoșani, Bacău, Galați; se vor tăia căi de navigație interne pentru ieftinirea transporturilor. Se vor întreprinde lucrări de irigație pentru a obține recolte asigurate în orice vreme; se vor face plantațiuni de păduri de protecție, se vor pune în valoare peste 3 milioane hectare de terenuri despădurite.

La aceste și la alte multe înfăptuiri participă cu tot mai mult elan academicieni, colaboratori științifici ai Academiei, profesori, ingineri, tehnicieni care se bucură de o grijă, atentie și ajutor material deosebite din partea Partidului și Guvernului. După marele exemplu al oamenilor de știință sovietici, academicienii noștri pun știința în slujba construirii socialismului, își însușesc tot mai mult ideologia marxist-leninistă care stă la baza înfloririi științei sovietice. In acest fel capătă lovituri puternice rămășițele și influențele falsei științe burgheze, care în țările imperialiste și îndeosebi în Statele Unite este pusă astăzi în slujba morții și a distrugerii.

In toate domeniile vieții culturale a poporului nostru, ajutorul sovietic, aplicarea experienței sovietice au dat un avânt puternic de desvoltare. S'au înființat institute superioare de învățământ în diferite centre de producție, s'au înmulțit școlile medii tehnice și profesionale. Numărul studenților din facultăți și politehnici și cel al elevilor din școlile elementare și medii s'a triplat aproape față de trecut. Pentru lichidarea analfabetismului se duce cu succes o luptă încordată. S'a înființat Societatea de Medicină, Societatea de Științe Naturale și Geografie, Societatea de Fizică și Matematică, Societatea de Geologie, Societatea de Științe Agricole „Miciurin" care numără mii de membri. S'a creat Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii, care trudește pe de o parte să înlăture ereziile, falsurile științifice, superstițiile, iar pe de altă parte să răspândească în toate colțurile țării, lumina științei adevărate.

Institutul de Studii Româno-Sovietic, înființat din inițiativa Partidului Muncitoresc Român încă din Iunie 1947, a devenit un factor activ de răspândire a științei, artei și literaturii sovietice, cele mai avansate din lume. Acest Institut este un ajutor deosebit de prețios pentru oamenii de știință din țara noastră în însușirea științei sovietice și a orientării ei filosofice materialist-dialectice.

Paralel cu acest Institut, Asociația pentru strângerea legăturilor cu Uniunea Sovietică (A.R.L.U.S.) își desvoltă activitatea sa pentru întărirea legăturilor de prietenie între poporul nostru și popoarele Uniunii Sovietice, prietenie care e tot mai puternică pe măsură ce cunoașterea reciprocă este mai largă. A. R. L. U. S. a devenit o vastă organizație de massă, cu milioane de membri, cu filiale în sate și orașe; A.R.L.U.S. dă o mare contribuție la acțiunea prin care se lămurește oamenilor muncii din țara noastră, că prietenia cu Uniunea Sovietică este chezășia desvoltării noastre pașnice, chezășia independenței și libertății poporului nostru, chezășia progresului său economic și cultural.

Realismul socialist al literaturii, muzicii, arhitecturii, sculpturii și picturii sovietice a deschis perspective noi literaturii și artelor din țara noastră pe calea oglindirii măreței munci de construire a unei vieți fericite.

Pe măsură ce ne vom însuși mai mult și mai bine experiența sovietică în toate domeniile, vom fi în stare să clădim mai repede socialismul. Acest adevăr îl știu tot mai mulți oameni ai muncii. Deaceea, prietenia, dragostea și recunoștința poporului nostru față de Uniunea Sovietică cresc pe zi ce trece.

Prietenia noastră cu Uniunea Sovietică întărește poziția noastră în frontul sutelor de milioane de luptători pentru pace care au în fruntea lor Uniunea Sovietică și pe I. V. Stalin.

Intărirea prieteniei cu Uniunea Sovietică constituie chezășia luptei noastre pentru pace, pentru viață.

Țărani muncitori! Folosiți din plin timpul prielnic, însămânțați grabnic și bine!

Potrivit Hotărîrii C. C. al P.M.R. și Guvernului cu privire la muncile agricole din toamna acestui an, Ministerul Agriculturii a fixat timpul cel mai prielnic de însămânțat pentru fiecare regiune și fiecare cultură în parte.

In multe comune țăranii muncitori folosesc din plin timpul prielnic, străduindu-se să însămânțeze cât mai grabnic ogoarele. Făcând astfel, țăranii muncitori asigură recolta pentru ei înșiși și întregul popor muncitor.

Acum, pretutindeni, în fiecare comună, țăranii muncitori trebue să grăbească însămânțările, fie că pământul este umed sau uscat.

Pusă în pământ uscat, bunăoară, sămânța nu poate fi vătămată cu nimic, se păstrează „ca într'un sac" și cum plouă, deîndată și încolțește. Însămânțată în pământ uscat, sămânța va găsi mai târziu, după căderea ploilor, umezeală din belșug, va încolți, iar plantele vor avea putința să se desvolte și vor rezista mai ales gerurilor din iarnă.

Să pornim deci grabnic plugurile pentru arături și să însămânțăm.

Să luăm pildă dela colhoznicii sovietici. Iată, în Republica Sovietică Socialistă Moldovenească, vecină țării noastre, însămânțările de toamnă sunt pe sfârșite, deși vremea de acolo nu se deosebește cu mult de cea dela noi.

Să avem grijă ca în pământ uscat să însămânțăm la 6-8 cm. adâncime. Asta pentru ca nu cumva ploile mai ușoare să pătrundă la sămânță, s'o facă să încolțească, ca după aceea să dea de uscăciune.

Sămânța tratată cu piatră vânătă să fie bine svântată. Să nu punem sămânța udă în pământ, căci va încolți imediat și apoi, dând de uscăciune, va pieri.

Organizațiile de partid și Comitetele Provizorii au datoria de a îndruma pe țăranii muncitori să însămânțeze cât mai grabnic și cât mai bine, să folosească din plin timpul prielnic. Inginerii și tehnicienii agronomi să se apropie cu dragoste de țăranii muncitori, să-i ajute cu sfatul și îndrumarea tehnică. Numai astfel vom asigura poporului nostru muncitor și Patriei noastre o recoltă îmbelșugată, ajutor de seamă în lupta pentru apărarea păcii.

Pentru recolta primului an al Planului Cincinal să grăbim însămânțările!

După datele primite de Ministerul Agriculturii, până la 8 Octombrie s'a însămânțat 30,1 la sută din planul însămânțărilor din toamna aceasta. Gospodăriile agricole de Stat, gospodăriile colective și țăranii muncitori întovărășiți sunt în frunte la însămânțări.

In regiunile și raioanele unde organizațiile de partid au îndrumat temeinic Comitetele Provizorii ca să mobilizeze țărănimea muncitoare să facă însămânțările în epocile optime stabilite de Ministerul Agriculturii, s'au obținut succese însemnate în lupta pentru realizarea planului de însămânțări.

Astfel regiunile Suceava și Botoșani sunt în fruntea campaniei însămânțărilor de toamnă, realizând până la 8 Octombrie 95,6 la sută din planul stabilit. Însămânțările se desfășoară deasemenea în bune condițiuni în regiunea Rodna care a însămânțat 90,4 la sută, în regiunea Mureș cu 81 la sută, Hunedoara 83,6 la sută, Baia Mare cu 76,1 la sută din plan.

Regiunile Dolj și Argeș unde campania s'a deschis abia la 1 Octombrie au însămânțat suprafețe însemnate.

In unele regiuni, organizațiile de partid n'au depus toate eforturile ca să îndrumeze activitatea Comitetelor Provizorii în campania însămânțărilor. Aceste Comitete Provizorii lasă ca lucrurile să meargă dela sine și nu desfășoară o muncă temeinică pentru lămurirea țărănimii muncitoare, ca să facă însămânțări în epoca optimă. Au rămas în urmă cu însămânțările regiunile: Bârlad, care până la 8 Octombrie nu a realizat decât 21,8 la sută din plan, Galați numai 8,2 la sută, București numai 8,3 la sută și Ialomița 6,1 la sută din plan.

Comitetele de partid din regiunile rămase în urmă trebue să îndrumeze și să controleze munca Comitetelor Provizorii, ca acestea să ia măsuri în vederea grăbirii mersului însămânțărilor, să vegheze la îndeplinirea la timp și întocmai a planului de însămânțări.

A fost o sărbătoare aducerea vitelor în gospodăria colectivă

Alături de plăvanii din fruntea coloanei de căruțe păşeşte Marin Costache. Un drapel roşu fâlfâie deasupra carului. Mărunt la trup, nea Marin păşeşte des şi mândru de parc'ar fi un vo nicel la nuntă, nu un om peste care a trecut mai bine de o jumătate de veac. Marin Costache a îndurat chinurile vieţii amare, viaţă de rob, când lucra ba la moşierii Gerota şi Procopiu, ba la chiaburii Marin Băldăneanu, Dumitru Pascu şi alţii.

Coloana e lungă şi sgomotoasă. In urma carului lui Marin Costache, vin căruţele cu cai. In căruţe, în picioare, strunesc caii N. Gh. Pârvu, Dumitru Mihăilă, un fecior al lui Gh. N. Costache, Ilie St. Tudor şi alţii. In urma căruţelor vin Scarlat I. Tănase şi Marin T. Niţu. El duc de funie câte o vacă. Au câte două, dar una a rămas acasă, în gospodăria personală, aşa cum scrie la statut.

In căruţe sunt pluguri, boroane, prăşitori. Unele căruţe sunt încărcate cu bărbaţi, femei, tineri. Cei care n'au loc în căruţe merg pe jos sau călări, de o parte şi de alta a căruţelor.

Strigătele de veselie şi cântecul lăutarilor au scos jumătate din sat dealungul uliţei.

Membrii gospodăriei agricole colective „9 Mai" din Corbeanca, regiunea Bucureşti, îşi duc astăzi vitele de muncă, căruţele şi uneltele mari la sediul gospodăriei.

Această gospodărie colectivă e constituită mai de mult. Membrii ei şi-au terminat de strâns ultima recoltă săracăcioasă dobândită prin muncă de unul singur, iar acum îşi aduc vitele şi uneltele de muncă să înceapă lupta pentru recolta bogată ce o vor dobândi în gospodăria colectivă. Satul întreg îi priveşte cum merg în coloana de căruţe, cu cai mai întremaţi, sau mai slabi de le numeri coastele, cu căruţe mai bune sau mai bodorogite, aşa precum au izbutit să aibă, să le înjghebe, în anii lor gospodării individuale. Au aşteptat chiaburii să vadă dacă cu adevărat cei înscrişi în gospodăria colectivă şi-or duce sau nu vitele şi căruţele, au aşteptat să vadă dacă ultimele lor unelţiri or să dea sau nu roade, or să facă sau nu pe membrii gospodăriei să nu-şi ducă vitele.

Au fost însă înfrânte uneltirile chiaburilor. Coloana de căruţe se îndreaptă spre gospodăria colectivă. Bodlenii lui Marin Costache n'or să mai lenească în brazdă pe pământul chiaburilor Pascu sau Băldăneanu, să scoată rod care să le îngroaşe osânza. O să lucreze pentru Marin Costache, pentru Dinu Ştefan, pentru toţi cei din gospodăria colectivă.

☆

Priveşti pe aceşti oameni care merg spre sediul gospodăriei colective. Incep viaţă nouă. Pe feţele negricioase, brăzdate de încreţituri dese şi adânci, se desluşeşte bine bucuria încrederii. Vor mai trece însă un an-doi şi aceste feţe supte se vor umple; vor fi luminate de un râs plin, sănătos. A fost greu de înfăptuit acest pas, de păşit pe drumul nou. Au fost anii grei ai stăpânirii moşiereşti, războiul criminal antisovietic... Dar a venit eliberarea, odată cu ostaşii Armatei Sovietice. Apoi, lupta pentru pământ sub conducerea Partidului. Aproape tot pământul ce-l au cei care intră în gospodăria colectivă e primit în 1945. O îndoită fericire de viaţă liberă: pentru prima dată au mâncat pâine de pe pământul lor. Apoi, seceta, foametea,... jaful chiaburesc. Exploatarea chiaburească şi sărăcia au rămas stăpâne şi pe viaţa lui Marin Costache, şi pe a lui Marin Niţu şi Ştefan Stancu şi a tuturor ţăranilor săraci şi mijlocaşi din Corbeanca.

Cuvântul Partidului care deschide ţărănimii muncitoare cale nouă a ajuns însă şi la Corbeanca. Tovarăşul Scarlat Tănase, cel cu 11 copii, venea dela şedinţele organizaţiei de bază şi-i povestea nevestii-sale, Vasilica, despre gospodăria colectivă.

— Cum? Să dăm pământul? Decе să dau una din vaci? Cine o să se folosească de ea?

Tovarăşul Scarlat îi răspundea aşa cum ştia el dela organizaţia de bază, de prin broşuri. Dar il frământau şi pe dânsul tot felul de gânduri. Parcă el văzuse sau muncise vreodată într'o gospodărie colectivă? Nu! Dar avea încredere.

— Eu cred Vasilico, că o să fie bine. Dacă spune Partidul, să ştii că aşa e.

Câte frământări, câte îndoieli. Dar încrederea că gospodăria colectivă e singurul drum, şi altul nu e, a crescut mereu, şi s'au înscris. Acum, la adusul vitelor, Vasilicăi nu i-a venit aşa uşor. E greu să-şi schimbe omul viaţa, aşa dintr'o dată. Şi-a luat însă inima în dinţi şi i-a zis bărbatului:

— Să ducem vitele, că doar tot ale noastre sunt.

☆

25 de pogoane a muncit cu plăvanii lui în vara asta Marin Costache.

— E cel mai harnic om din sat — spun toţi ţăranii muncitori din Corbeanca. Că trăieşte în cea mai cruntă mizerie, o ştiu şi copiii. A muncit 25 de pogoane ale altora, ale chiaburilor. A muncit pe mălai, pe fasole, pe bani. Pe câţ de puţin, numai să-şi hrănească cele 6 guri care se strâng în jurul vetrei.

— Fă arătură adâncă! D'ata-ţi plătesc, se stropşeau la el chiaburii.

Boii flămânzi se împleticeau pe brazdă, iar el scuipa în palmă şi apăsa pe coarnele plugului, că-l apăsau privirile chiaburului în ceafă. A rodit pământul din sudoarea lui Marin Costache şi a plăvanilor lui, dar nici pentru el, nici pentru ei, ci pentru chiaburi.

— Parcă boi dac'am avut au fost ai mei până acum? Toţi ai chiaburului au fost până azi. Nici pe mine nu m'au hrănit boii, nici eu nu i-am hrănit pe ei. Ne-am chinuit împreună. Vine iarna şi nu mă nutreţ, nu mâncare, nu haine. De n'aş fi intrat în gospodăria colectivă, acu' aş fi început să mă bag dator pentru la vara viitoare. Acu' o să muncesc pentru mine şi pentru ai mei. N'or să mai flămânzească nici boii, nici eu.

Marin T. Niţu aduce o vacă din cele pe care le are. Dimineaţa când şi-au strâns toţi membrii gospodăriei colective vitele şi căruţele la un loc la marginea satului să pornească în coloană la gospodărie, el a venit cu vaca de funie. A venit şi nevastă-sa, Chira. Incă mai şovăe. Uneltirile chiaburilor i-au strecurat otravă îndoielii în inimă.

Pe la fostul chestor de poliţie Jean Dumitrescu din Bucureşti, care a avut vilă şi pământ la Corbeanca, mai merg unelte de-ale lui, din sat. La întoarcere aduc svonuri şi uneltesc împotriva gospodăriei colective.

— Dece să fii tu primul peşte tot? Dece să rădă de noi, să spună că noi alergăm să ducem vitele întâi? Lasă să le ducă alţii întâi şi apoi noi, — se repede Chira să înşface din mâinile lui bărbatu-său funia de care e legată vita.

— Dar înţelege nevastă — o ia el cu bunişorul. Eu îs membru de partid. Trebue să fiu primul, vrei să mă faci de ruşine în faţa tovarăşilor?

N'a fost uşor s'o domolească. Grijulie şi cu vorbă răstită, femeia a spus în cele din urmă către membrii gospodăriei:

— Dar băgaţi de seamă, să îngrijiţi bine de vite şi nu cumva să rămână careva să nu-şi aducă vitele scrise.

In curtea gospodăriei colective s'au strâns vite, căruţe, pluguri, grape, prăşitori.

Şi-au spus cuvântul într'o scurtă adunare preşedintele, organizatorul de partid şi membri ai gospodăriei. Şi-au luat angajamentul de a îngriji de vite, căruţe, de tot avutul obştesc ca de ochii din cap. Vitele au fost duse în grajdul nou. Le-au aranjat frumos la ieşle, după categorii. Caii nărăvaşi, mai la distanţă. Marin Costache mângâie cu palma pe şolduri pe plăvanii care înfulecă cu nesaţ din ieşlea plină cu fân. Unul aruncă o vorbă într'o doară: „De acu' n'or să mai tragă de foame plăvanii ăştia".

Lui Marin Costache îi flutură pe faţa negricioasă un zâmbet.

— Mult am mai muncit pentru chiaburi. Să mă vedeţi acum tovarăşi. Acum când voi munci aici la colectiv, pentru mine. Nu mi-o lua altul înainte la treabă.

Se mai învârteşte puţin în jurul boilor, apoi ieşe din grajd. Din prag priveşte înapoi. E mulţumit. Sunt pe mâini bune. Munca de grăjdari au luat-o în primire tovarăşii Dinu Ştefan şi Marin Costache. Se mai stătuese câtva timp în faţa clădirii gospodăriei colective despre treburile de a doua zi. Apoi se răspândesc fiecare pe la casele lor. Este aproape ora două după amiază şi nevestele aşteaptă cu masa întinsă. Şi apoi trebue şi ceva odihnă, că de mâine e de treabă nu glumă. Incepe semănatul grâului în gospodăria agricolă colectivă.

N. Enuţă

CE SĂ CITIM:

CASA DE CULTURA „VÂBORG" (Editura C.G.M.). — In Leningrad, un însemnat centru de activitate culturală, politică şi educativă îl constitue Casa de Cultură „Vâborg". Această casă de cultură a eşit printre primele la concursul organizat pe întreaga Uniune Sovietică între cluburile, casele şi palatele de cultură, bibliotecile şi coiturile roşii ale sindicatelor. Ea este vizitată zilnic de aproape cinci mii de oameni. Aceştia vin să asculte o conferinţă, să vadă un spectacol, sau să citească o carte.

Casa de Cultură „Vâborg" are un bogat program de activitate. Se ţin cicluri de conferinţe despre cele mai importante lucrări ale lui Lenin şi Stalin, despre Istoria Partidului Comunist (bolşevic) al U R S S., conferinţe în ajutorul celor ce studiază biografiile lui Lenin şi Stalin. Cabinetul tehnic organizează întâlniri, la care munci orii învaţă din experienţa fruntaşilor în întrecere. Serile literare organizate regulat de bibliotecă se bucură de mare succes. Mulţi cititori se pregătesc în mod special în vederea acestor conferinţe, citind cărţile recomandate de bibliotecari şi expunându-şi apoi părerile sau ţinând uneori referate.

In fiecare zi, numeroşi copii îşi petrec în mod plăcut şi folositor timpul lor liber, în camerele de locuri şi atelierele clubului.

Cartea lui N. Cimutin care descrie valoroasa experienţă a Casei de Cultură „Vâborg" constitue un preţios ajutor pentru activiştii pe tărâm cultural din ţara noastră, mai ales acum în timpul desfăşurării concursului cultural organizat de C.G.M.

LA „SOVROMTRACTOR" DIN ORAŞUL STALIN, APLICAM METODA DE TĂIERE RAPIDĂ A METALELOR, de Iuliu Gherendi, Paiu Afanasie, Ratz Teofil (Editura C.G.M.) — Strungarul Iuliu Gherendi şi frezorii Paiu Afanasie şi Ratz Teofil, muncitori fruntaşi la uzinele „Sovromtractor" - Oraşul Stalin, înfăţişează felul în care au ajuns să aplice metoda sovietică de tăiere rapidă a metalelor. Aceşti trei muncitori de frunte au dus înainte de 23 August 1944 o viaţă grea de exploataţi. Astăzi însă, în regimul de democraţie populară unde uzinele sunt bogăţia poporului, aceşti muncitori şi-au arătat dragostea lor faţă de Patrie, ridicând simţitor productivitatea muncii lor.

Iuliu Gherendi aplicând metoda strungarului sovietic Bortkevici, dela uzinele „Sverdlov", a reuşit să taie 1155 m. span pe minut, record obţinut pe un strung vechi.

Frezorii Paiu Afanasie şi Ratz Teofil printr'o organizare mai bună a muncii au mărit viteza de tăiere a frezelor.

Broşura arată că aceste victorii ale muncitorilor noştri n'au rămas izolate. Muncitorii fruntaşi au împărtăşit experienţele lor tovarăşilor de lucru şi astfel metoda de tăiere rapidă a metalelor este tot mai larg folosită în metalurgia noastră.

Aplicarea noilor metode de muncă contribue la întărirea Patriei noastre şi este un aport însemnat la eforturile a sutelor de milioane de oameni ai muncii din lumea întreagă în lupta pentru pace împotriva imperialiştilor agresori americani.

Pentru o mai bună desfăşurare a concursului cultural organizat de C. G. M.

Acum trei luni, Comitetul Executiv al Confederaţiei Generale a Muncii a dat o Hotărâre cu privire la organizarea concursului cultural pe ţară al cluburilor, colţurilor roşii, bibliotecilor şi cinematografelor sindicale. Acest concurs are ca scop intensificarea şi ridicarea la un nivel mai înalt a activităţii culturale din întreprinderi. Concursul constă într'o organizare temeinică şi o planificare amănunţită a tuturor formelor de activitate culturală. La terminarea concursului, care va dura până la 1 Martie 1951, se vor acorda numeroase premii.

Secţia Culturală a C.G.M. a luat o serie de măsuri organizatorice în vederea aplicării Hotărârii Comitetului Executiv. In toate regiunile şi în majoritatea întreprinderilor s'au constituit comisii de îndrumare a concursului. Concursul a pornit, şi în unele locuri se desfăşoară o activitate culturală rodnică în cadrul concursului.

In câteva regiuni ca, de pildă, Cluj, Iaşi, Mureş, Arad, s'au făcut schimburi de experienţă între comisiile de îndrumare. La mai multe întreprinderi, printre care „Solidaritatea" din Oradea şi „Teşătura" din Iaşi, a crescut numărul cititorilor. La „Sovromtractor" - Oraşul Stalin, C.F.R.-Giuleşti din Capitală, „1 Mai"-Ploeşti, etc. există cluburi înzestrate cu cabinete tehnice sau camere ale inovatorilor unde se depune o muncă intensă şi folositoare. La fabrica „7 Noembrie" producţia a crescut datorită în bună parte consfătuirilor organizate la club, la care participă tehnicieni şi fruntaşi în muncă.

In multe întreprinderi concursul cultural nu se desfăşoară însă aşa cum trebue, iar în unele locuri activitatea culturală nu este deloc încadrată în concurs.

Lipsurile care există în desfăşurarea concursului pornesc de sus. Conducerea generală a concursului funcţionează defectuos. Secţia Culturală a C.G.M., care are responsabilitatea muncii culturale din întreprinderi, s'a mulţumit să ducă o muncă organizatorică, numai la început. Ea nu a desfăşurat o largă agitaţie în jurul concursului şi nu a controlat şi urmărit sistematic dacă Hotărârea Comitetului Executiv al C. G. M. pătrunde în rândurile oamenilor muncii şi se aplică întocmai. Secţia n'a luat măsuri eficace şi operative acolo unde concursul nu a pornit sau a fost neglijat.

Un exemplu tipic de delăsare în privinţa muncii culturale din întreprinderi îl constitue regiunea Prahova. Consiliul sindical de aici nu a dus niciо acţiune de popularizare a concursului iar comisia de îndrumare nu şi-a îndeplinit câtuşi de puţin rolul său.

Aşa se explică dece la C.F.R.-Ploeşti, comisia de îndrumare s'a constituit abia de 3 săptămâni însă, aşa cum spune secretarul sindicatului, „ea există şi nu există". O caracterizare mai nimerită a situaţiei nici că se putea da.

La Rafinăria „Standard" tov Cervinski Radu pretinde că e numai bibliotecar, însă sindicatul susţine că el e şi directorul clubului. In acest timp muncitorii nu se pot folosi din plin de clubul lor, căci el funcţionează prost. O situaţie asemănătoare întâlnim la Rafinăria „Brazi". Aici comisia de îndrumare nu activează. Responsabilul cultural al sindicatului — Gurzăescu Petre — şi delegatul organizaţiei de partid în comisia de îndrumare — Cerdăcescu Constantin — motivează inactivitatea culturală cu faptul că noul director al clubului „nu se pricepe bine în muncă". Dar au făcut ei oare ceva pentru ca noul director să se priceapă?

Cum a putut Secţia Culturală a C.G.M. să lase să treacă trei luni fără a trimite un instructor în regiunea petroliferă Prahova, deşi era informată de situaţia proastă de aici în domeniul cultural?

Mulţi muncitori din întreprinderile petrolifere sunt pe drept cuvânt profund nemulţumiţi de modul în care se desfăşoară, mai bine zis nu se desfăşoară, concursul. „Avem un club frumos, spune tov. Anghel, normator la Rafinăria „Brazi", aici s'ar putea ţine conferinţe, consfătuiri, cititri în colectiv, care să ne fie de folos. Insă sindicatul nu se ocupă de aşa ceva. La noi concursul cultural doarme".

O parte însemnată a vinei pentru această situaţie o poartă organizaţiile de partid din întreprinderi, care nu au dat îndrumarea şi sprijinul necesar organelor sindicale, iar fostul Comitet judeţean de partid nu a controlat organizaţiile de partid. Actualul Comitet regional de partid a mers pe aceeaşi linie. Până acum o săptămână Comitetul regional nu a delegat pe nimeni în comisia regională de îndrumare a concursului.

Această situaţie de neîngăduit este cu atât mai gravă cu cât e vorba de regiunea petroliferă cea mai importantă, unul din sectoarele de bază ale industriei noastre socialiste. Aici se simte în mod special nevoia unei munci culturale, care să sprijine puternic lupta pentru împlinirea Planului de Stat, pentru ridicarea nivelului politic şi profesional al oamenilor muncii, pentru ascuţirea vigilenţei revoluţionare împotriva elementelor duşmănoase, sabotoare.

Dar nu numai în regiunea petroliferă ci şi în alte locuri, ca, de pildă, la Oţelul Roşu, la Gospodăria Agricolă de Stat Sântamărie-Orlea, la întreprinderile Arte Grafice din Roman etc. se observă o subapreciere şi o bagatelizare a concursului.

A subaprecia şi a neglija oriunde şi oricând activitatea culturală de massă, care este o importantă muncă politică, înseamnă a lipsi pe oamenii muncii de o armă ascuţită în lupta lor pentru o viaţă mai bună, înseamnă a dispreţui setea de cultură şi dorinţa de a învăţa a maselor, înseamnă a nu respecta şi aplica linia Partidului în munca culturală.

In faţa poporului nostru muncitor stau acum sarcini grele şi măreţe. Sarcina centrală este pregătirea alegerilor de deputaţi în Sfaturile Populare. Pregătirea trecerii la primul nostru Plan Cincinal, pentru intensificarea industrializării socialiste şi a transformării socialiste a agriculturii; lărgirea bazei de massă a luptei pentru pace şi întâmpinarea Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, precum şi toate celelalte sarcini de luptă trebuesc strâns legate de campania electorală. Una din sarcinile de primă urgenţă în această campanie este desfăşurarea unei largi şi intense munci de lămurire şi agitaţie. Munca cultural-educativă sub feluritele ei forme — cluburi, colţuri roşii, biblioteci şi altele — este o parte integrantă, din cele mai importante, ale agitaţiei politice de massă. Concursul cultural organizat de C. G. M. formează un mijloc puternic de întărire a activităţii cultural-educative, de lichidare a lipsurilor care există în acest domeniu.

Deaceea Secţia Culturală a C.G.M. trebue să ia grabnic măsuri organizatorice energice pentru a determina o cotitură în desfăşurarea concursului. Este necesară instruirea temeinică a responsabililor culturali ai sindicatelor şi numirea unor elemente capabile în posturile de conducere ale muncii culturale. Deasemenea este absolut necesară efectuarea unui control pe teren, sistematic şi eficace, pentru a asigura îndeplinirea sarcinilor de către organele sindicale în subordine.

Comitetele regionale şi raionale, organizaţiile de partid din întreprinderi, S.M.T. şi gospodăriil agricole de Stat au datoria să dea toată importanţa concursului şi să îndrumeze îndeaproape, să activizeze şi să mobilizeze sindicatele în această direcţie.

Pentru o mai bună organizare a pieţelor Capitalei

In pieţele Capitalei se distribue zilnic populaţiei muncitoare importante cantităţi de produse agricole, necesare în vederea aprovizionărilor de iarnă, cât şi pentru nevoile zilnice.

In numeroase pieţe s'au luat măsuri în vederea unei cât mai bune distribuiri. Astfel, pentru a uşura deservirea cumpărătorilor — au fost instalate mai multe puncte de distribuire în pieţe. Aşa s'a făcut de pildă, în piaţa „28 Martie", în piaţa Obor, etc. Fiecare punct este dotat cu numărul de cântare necesare, furci, coşuri, etc.

In unele locuri, însă, responsabilii de piaţă nu au dat atenţia cuvenită acestei probleme.

Astfel, în piaţa „Dr. Babeş", deşi există mai multe grămezi de cartofi, distribuţia nu se face decât în două locuri.

Din această pricină, cumpărătorii sunt nevoiţi să aştepte timp îndelungat pentru a putea cumpăra cantităţile de cartofi de care au nevoe.

Şi în piaţa Kisselef, distribuţia cartofilor este nesatisfăcătoare. Deşi tov. Nicolae Dorobanţu, responsabilul pieţii, a luat măsuri pentru a instala 3—4 cântare — după nevoe— pe platoul unde se distribue cartofii, deşi aci au fost repartizaţi vânzători destoinici, se formează totuşi „cozi". Acest lucru se datoreşte faptului că eliberarea bonurilor şi primirea banilor se face la o singură casă, pentru toate punctele de distribuire. In felul acesta, cumpărătorii sunt nevoiţi să piardă un timp îndelungat, aşteptând să le vină rândul să plătească, pentru a se aşeza apoi la rândul format în dreptul cântarelor.

Deficienţele care îngreunează aprovizionarea populaţiei muncitoare trebue să fie grabnic lichidate. Salariaţii comerţului de Stat şi cooperatist trebue să dea dovadă de spirit de iniţiativă, de interes şi grijă faţă de oamenii muncii, care vin să se aprovizioneze.

Secţiunile Comerciale ale Comitetelor Provizorii raionale trebue să ia măsuri pentru ca în toate pieţele aprovizionarea oamenilor muncii să se facă în mod operativ, şi în cele mai bune condiţiuni.

Speculanţi daţi pe mâna justiţiei

In urma Hotărârilor Consiliului de Miniştri prin care se stabilesc preţurile plafon de achiziţie şi de vânzare cu amănuntul pentru unele produse agricole şi fructe, oamenii muncii îşi pot face aprovizionările de iarnă la preţuri scăzute.

Profitând de aceasta, populaţia muncitoare a primit cu bucurie aceste măsuri ale Partidului şi Guvernului.

Hotărârile Consiliului de Miniştri constitue o lovitură puternică dată speculanţilor, chiaburilor şi negustorilor necinstiţi, care se îmbogăţeau din sfâşierea populaţiei muncitoare, vânzând produsele la preţuri de speculă.

Incercările lor de a nesocoti măsurile Guvernului luate în folosul oamenilor muncii, ca şi încercările lor de a pretinde preţuri de speculă, de a dosi cantităţi de produse, etc., sunt demascate zi de zi prin vigilenţa populaţiei muncitoare şi a organelor de Stat.

Astfel, în dimineaţa zilei de ieri a fost demascat speculantul Niculescu Florentin, domiciliat în Bucureşti str. Ion Maiorescu 28, care vindea ceapă la preţul de 40 lei kg.

Negustorii ambulanţi Purcaru Victor şi Ivănescu Ioan, din Bucureşti str. Glucozei 69, au fost prinşi pe când vindeau cantitatea de 350 kg. cartofi la preţ de speculă, iar Maria Tache, din Calea Călăraşi 85, a fost surprinsă pe când vindea mere cu 30 lei kg.

Deasemeni în oraşul Salonta, regiunea Bihor, a fost demascat chiaburul Nuşu Ioan din comuna Batăr, care a încercat să vândă o cantitate de fasole la preţ de speculă.

Toţi aceşti speculanţi au fost daţi pe mâna organelor de Stat, spre a fi deferiţi justiţiei.

Toţi acei care încearcă să zădărnicească punerea în aplicare a Hotărârilor Guvernului să fie demascaţi fără cruţare! Speculanţii să fie daţi pe mâna organelor de Stat, spre a-şi primi pedeapsa meritată.

Creşte numărul cărţilor citite

Clubul „Sovrompetrol" din Târgovişte, regiunea Prahova, duce o rodnică activitate în rândurile muncitorilor petrolişti. Inzestrat cu o bibliotecă bogată, clubul pune la dispoziţia muncitorilor şi tehnicienilor operele clasicilor marxism-leninismului, cărţi de literatură, tehnice şi ştiinţifice.

Numărul cititorilor şi al cărţilor citite creşte mereu. In luna iulie, de pildă, au fost citite 45 de volume faţă de 35 volume câte s'au citit în cursul lunii iunie. In luna August numărul volumelor citite a ajuns la 65. Tânărul Soresco Victor a citit în cursul lunii August 5 volume iar tovarăşul Manole Tănase, şeful atelierului mecanic, a citit 10 cărţi. Ca el mai sunt mulţi alţi tovarăşi care citesc regulat cărţi de literatură, ideologice sau de specialitate.

Gheorghe Popescu
corespondent

Un nou cenaclu literar la Canalul Dunăre-Marea Neagră

CANALUL DUNARE—MAREA NEAGRĂ (dela corespondentul nostru). — Pe şantierele Canalului Dunăre—Marea Neagră funcţionează trei cenacluri literare, la Cernavodă, Medgidia şi Constanţa. Pe lângă aceste cenacluri a mai luat fiinţă de curând la Năvodari, un nou cenaclu literar „Ilya Ehrenburg".

Călăuzindu-se după experienţa celorlalte cenacluri înfiinţate mai demult, cenaclul literar „Ilya Ehrenburg" a pornit din prima zi la muncă.

In prima şedinţă de lucru au citit din lucrările lor mai mulţi tovarăşi, printre care şi poetul Avram Bogdan. Acesta a recitat poemul „Scrisoarea asta mamă, ţi-o scriu cu mâna mea". Toate lucrările citite au fost viu discutate de participanţii la şedinţă.

Cenaclul literar „Ilya Ehrenburg" din Năvodari şi-a alcătuit un plan concret de muncă, în care a prevăzut la loc de cinste descoperirea şi îndrumarea a cât mai mulţi muncitori talentaţi, ţinerea cu regularitate a şedinţelor de lucru, precum şi ridicarea nivelului politic şi cultural al membrilor săi.

Gospodăriile Agricole de Stat din regiunea Constanţa au pornit întreceri în cinstea alegerilor

CONSTANŢA (dela corespondentul nostru). In cinstea alegerilor de deputaţi în Sfaturile Populare, campania însămânţărilor de toamnă la Gospodăriile Agricole de Stat din regiunea Constanţa se desfăşoară într'un ritm din ce în ce mai viu.

La Gospodăria Agricolă de Stat „Donca Simo" din comuna Mihail Kogălniceanu, raionul Medgidia, s'au organizat 40 întreceri individuale, în cadrul cărora cea mai mare depăşire de plan a obţinut-o tractoristul Mihalache David, care folosind metoda agregatului de 3 semănători, a însămânţat câte 12 ha. zilnic. Tractoriştii, muncitorii şi tehnicienii gospodăriei au reuşit ca din cele 650 ha. planificate să însămânţeze 250 ha. dintre care 100 ha. în rânduri încrucişate după metoda sovietică. Insămânţările se fac în parcele, a câte 50 ha., pe marginea cărora muncitorii secţiei silvice a Direcţiunii Canalului Dunăre-Marea Neagră au început săpăturile în vederea plantării perdelelor de protecţie.

In urma eforturilor depuse de muncitori, tractorişti şi tehnicieni, la Gospodăria Agricolă de Stat „Tepeş Vodă", unde întrecerea socialistă a cuprins un număr de 32 muncitori, s'au însămânţat 300 ha. Tractoriştii Ismail Isar şi Balaban Ioan, depăşesc zilnic planul de lucru cu câte un hectar şi chiar cu câte un hectar şi jumătate.

Rezultate frumoase au obţinut şi muncitorii Gospodăriei de Stat Medgidia, care au însămânţat 200 ha. în rânduri încrucişate, al gospodăriilor Moşneni şi Costache Burcă, secţia Ansacea, raionul Constanţa, care au însămânţat, toţi în rânduri încrucişate, câte 100 ha.

Muncitorii Gospodăriei Agricole de Stat „Cocargea", raionul Băneasa, care au însămânţat până acum numai 50 ha., trebue să-şi intensifice eforturile pentru a îndeplini planul însămânţărilor. Comitetul sindical dela această gospodărie trebue să organizeze imediat întrecerea socialistă din care să nu lipsească niciun muncitor, tractorist sau tehnician.

Ţăranii muncitori îşi valorifică produsele prin cooperativă

GALAŢI (dela corespondentul nostru) Tot mai mulţi ţărani săraci şi mijlocaşi din comuna Piscu, raionul Galaţi, îşi valorifică produsele lor prin cooperativă.

Numai în primele săptămâni ale lunii Septembrie, la cooperativa din această comună s'au valorificat 17.200 kg grâu, 4115 kg orz, 355 kg porumb, 288 kg. ovăz, 54 de oi, 3 vaci, 15.000 ouă şi 150 păsări.

1629 hantri în loc de 1368

ROMAN (dela corespondentul nostru) La S.M.T. Roman, în primele două săptămâni de lucru, planul de arături al Staţiunii a fost depăşit, realizându-se 1 629 hantri faţă de 1368 hantri planificaţi.

In fruntea brigăzilor aflate în întrecere socialistă se află brigada 7-a, care a depăşit planul de lucru cu 70 la sută şi brigada 9-a, care a depăşit planul cu 50 la sută.

Fruntaşi în întrecerea individuală sunt tractoriştii David Teodor, Ţapu Ioan şi Mihalache Gheorghe, care au făcut lucrări de cea mai bună calitate.

Au terminat însămânţările

Şi la Gospodăria Agricolă de Stat „30 Decembrie" din comuna Lazu muncitorii au terminat însămânţările de toamnă. Gospodăria a primit la începutul campaniei încă 2 tractoare noi fabricate la „Sovromtractor" din Oraşul Stalin, ceeace a uşurat mult muncile de toamnă. In întrecerile individuale dintre tractorişti, s'a evidenţiat tovarăşul Ion Neculai care a depăşit zilnic norma cu 15%.

Şi la Gospodăria Agricolă de Stat „I. C. Frimu" din comuna Bărzeşti, planul de însămânţări a fost realizat în întregime. Din suprafaţa de 255 ha. însămânţată cu grâu de toamnă, 105 ha. au fost însămânţate după metoda sovietică în rânduri încrucişate.

★

După ce au tratat cele 7.200 kg. de grâu de sămânţă, membrii Gospodăriei Agricole Colective „Steaua Roşie" din comuna Pueşti de Jos, raionul Râmnicu-Sărat, au trecut în ziua de 30 Septembrie la însămânţarea celor 40 de ha. cu grâu de toamnă. Şi aici însămânţările se fac după metoda sovietică în rânduri încrucişate.

RADIO — Joi 12 Octombrie 1950

RADIO ROMANIA ŞI RADIO BUCUREŞTI I. 6.10: Radio-Jurnal; 7.30: Citirea articolului de fond din ziarul „Scânteia"; 7.43: Zorile pionierilor; 13.02: Buletin de ştiri şi Revista presei; 13.45: Melodii populare cântate de Emil Gavriş şi Mia Barbu; 14.00: Emisiune muzicală pentru copii; 15.30: Radio-Jurnal; 15.45: Cântă Sile Dinicu plan şi Gabriela Pascu Angelescu, recital Dunaevsky; 18.10: Orchestra Ion Luca Bănăţeanu, solişti: Ion Murgu şi Carol Gurka; 18.30: Curs de limba rusă; 19.00: Transmisia Concertului simfonic al Comitetului de Radio, solişti Arta Florescu şi Mircea Buciu. In pauză: Radio-Jurnal; 21.40: Conferinţă: Sfaturi populare, expresie a superiorităţii regimului de democraţie populară faţă de regimurile burgheze; 22.30: Ansamblul Macedo-Român; 23.30: Radio Jurnal; 23.35: Preludii, uverturi şi fragmente din opere. RADIO ROMANIA. 7.00: Emisiune în limba maghiară; 13.30: Emisiune în limba germană. RADIO BUCUREŞTI I. 7.00: Muzică populară românească şi sovietică; 21.10: Carnet cultural: Cronica teatrală; 21.25: Solişti ai muzicii uşoare. RADIO BUCUREŞTI II. 14.00: Muzică populară românească; 19.30: Piese instrumentale; 20.50: Orchestre de instrumente populare; 21.40: Arii şi scene vesele din opere; 22.15: Concert Arenski; 20.00—23.00: Postul pe 32,4 m., Postul pe Unda Scurtă pe 25 m. şi Radio România Liberă pe 48,3 m. emit pentru străinătate. POSTUL RADIO TIMIŞOARA. 18.57—21.30: Emisiune pentru naţionalităţile conlocuitoare din R.P.R. RADIO ROMANIA, RADIO BUCUREŞTI II ŞI RADIO TIMIŞOARA. 21.10: Emisiune în limba maghiară. RADIO ROMANIA, RADIO BUCUREŞTI I ŞI RADIO BUCUREŞTI II. 22.00: Radio-Jurnal.

O nouă piesă românească pe scenele noastre

După „Ziua cea mare", piesa care înfăţişează lupta pentru întemeierea unei gospodării colective, teatrul nostru se îmbogăţeşte cu o altă creaţie, inspirată de astă dată din viaţa unei gospodării agricole de Stat. Zilele trecute a avut loc la Teatrul Municipal premiera piesei „Vad nou" de Lucia Demetrius.

Infăţişând activitatea unei gospodării de Stat pentru ridicarea producţiei şi pentru ajutorarea şi îndrumarea ţăranilor muncitori pe calea unei vieţi mai bune, prin trecerea la gospodăria colectivă, spectacolul „Vad nou" mobilizează oamenii muncii în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Teatrul Municipal a izbutit să făurească un spectacol reuşit, datorită muncii depuse de regisorul Mony Gheterter, de actorii Ion Manta, Marietta Sadova, Septimiu Sever şi tânăra actriţă Gina Petrini, ca şi de alţi membri ai colectivului artistic.

In clişeu, o scenă din piesa „Vad nou".

Să dăm ţării cât mai mult cărbune!

(Urmare din pag. 1-a)

poartă Partidul şi Guvernul, îndeplinind ceeace aşteaptă poporul muncitor din partea lor: SA DEA CAT MAI MULT CARBUNE, DE CALITATE BUNA ŞI CU PREŢ DE COST REDUS.

In acest scop este necesar ca muncitorii, tehnicienii şi inginerii din sectorul cărbunelui să-şi concentreze atenţia spre O MAI BUNA ORGANIZARE A MUNCII ŞI SPRE INTĂRIREA DISCIPLINEI IN MUNCA. Trebue să fie limpede pentru fiecare că cine slăbeşte disciplina în muncă, cine nu urmează sau calcă dispoziţiile conducerii tehnice şi administrative slăbeşte efortul comun de a scoate cărbuni; deaceea, asemenea elemente trebue combătute, căci introduc în corpul sănătos al muncitorimii miniere, spiritul de desorganizare anarhic, mic-burghez. Trebue să se lichideze definitiv şi cu energie lipsurile nemotivate dela locul de muncă. Directorii, inginerii, maiştrii, massa largă a muncitorilor mineri să nu tolereze atitudini împăciuitoriste faţă de acele elemente care — pentrucă le place să se plimbe sau să facă alte treburi în orele de producţie — descomplectează echipele de lucru, aducând daune producţiei şi coechipierilor. Cei care lipsesc în mod obişnuit dela lucru, cei care dovedesc prin aceasta manifestări de desorganizare şi de slăbire a disciplinei în muncă **nu se pot bucura de titlul de onoare de miner.**

O mai bună organizare a muncii va avea ca rezultat o creştere rapidă a productivităţii muncii şi odată cu aceasta creşterea simţitoare a salariului, pe baza acordului progresiv.

Indeplinirea marilor sarcini care stau în faţa minerilor DEPINDE INTR'O MASURA IMENSA DE FELUL CUM CONDUCEREA TEHNICA ISI INDEPLINEŞTE INDATORIRILE. Inginerii, maiştrii, şefii de echipă trebue să fie permanent pătrunşi de simţul răspunderii şi de conştiinţa că un adevărat conducător stă mereu în frunte, îndrumează, ajută, însufleţeşte pe cei pe care îi conduce, îi îndeamnă mereu înainte, arătându-le drumul spre victorie. Condiţia îndeplinirii unei asemenea îndatoriri este aceea de a nu conduce din birou, ci în contact nemijlocit cu terenul. Fiecare inginer, maistru sau şef de echipă, fiecare conducător tehnic este dator să cunoască îndeaproape greutăţile şi lipsurile unităţii tehnice pe care o conduce pentru a putea prevedea şi interveni la timp cu măsurile necesare de îndreptare. De aceste însuşiri depind însăşi autoritatea şi încrederea de care conducerea tehnică şi administrativă se bucură din partea întregului colectiv de muncă pe care îl conduce.

Rolul de frunte în lupta pentru realizarea şi depăşirea Planului de Stat în producţia carboniferă îl au organizaţiile de partid regionale, raionale şi organizaţiile de bază dela unităţile de producţie. Organizaţia de partid trebue să fie organizatorul, însufleţitorul, conducătorul priceput şi energic al minerilor în lupta pentru întărirea disciplinei în muncă, pentru conştiinciozitatea în executarea sarcinilor. Membrii de partid au datoria să fie exemplu viu pentru ceilalţi mineri. CALITATEA DE MEMBRU DE PARTID SE JUSTIFICA IN PRODUCTIE NU PRIN VORBE, CI PRIN FAPTE: SA FIE CEL DINTAI IN PRODUCTIE, SA-ŞI RIDICE NECONTENIT NIVELUL PROFESIONAL, SA STIMULEZE INTREGUL COLECTIV DE MUNCA PRIN EXEMPLUL SAU PERSONAL.

Organizaţia de partid trebue să aibă în centrul preocupărilor sale munca de ridicare continuă a nivelului politic-ideologic al membrilor de partid şi al muncitorilor fără de partid, creşterea conştiinţei patriotice, a simţului de răspundere şi a combativităţii de clasă. Dar întreaga această muncă a organizaţiei de partid trebue să fie strâns legată cu PREOCUPAREA PENTRU PROBLEMELE DE PRODUCTIE DIN MINA, cu problemele de organizare a muncii şi de mobilizare a masselor largi de muncitori în lupta pentru depăşirea Planului de Stat; fără de aceasta întreaga muncă politică rămâne o activitate suspendată în aer. Organizaţia de partid trebue să sprijine efectiv şi permanent conducerea tehnică şi administrativa a minelor, să întărească colaborarea aparatului tehnic cu muncitorii, să controleze cum îşi îndeplinesc membrii de partid sarcinile de producţie, să ajute conducerea administrativă în rezolvarea tuturor problemelor, fără să încalce atribuţiile şi răspunderile aparatului administrativ, ci contribuind la întărirea principiului conducerii unice şi a autorităţii conducerii tehnice şi administrative.

Metoda principală de stimulare şi mobilizare a masselor în lupta pentru depăşirea Planului este **întrecerea socialistă** către organizarea şi desvoltarea căreia organizaţiile de partid trebue să îndrume sindicatele, considerând că **organizarea şi conducerea întrecerii socialiste este una din cele mai importante sarcini ale mişcării sindicale.**

Să nu rămână nicio mină, nicio echipă, niciun miner în afara întrecerii socialiste! Muncitorii mineri, în special cei din Valea Jiului, au o experienţă bogată şi rodnică în ce priveşte organizarea întrecerii socialiste. Totuşi, nu a devenit încă limpede pentru toţi că esenţialul în întrecerea socialistă este grija fruntaşului de a ajuta cu experienţa sa pe cei rămaşi în urmă. Tovarăşul Stalin ne învaţă:

„Intrecerea socialistă spune: unii lucrează prost, alţii bine, iar alţii şi mai bine — **ajunge-i pe cei mai buni şi contribue la progresul general".**

Organizaţiile de partid şi sindicale, în organizarea şi conducerea întrecerii socialiste, să-şi pună ca sarcină principală micşorarea şi chiar lichidarea numărului codaşilor în producţie. Trebue să fie un titlu de mândrie pentru fiecare fruntaş miner în parte de a lupta cu răbdare şi tenacitate pentru ridicarea nivelului profesional al celor rămaşi în urmă, de a-i atrage alături de el în primele rânduri ale frontului producţiei. Să nu rămână miner-codaş, căci codaşul micşorează frumuseţea denumirii de „miner".

Este o datorie pentru fruntaşii mineri, maiştri şi ingineri de a se ocupa sistematic de tinerii mineri, de elevii din şcolile de mineri, pentru a le preda experienţa şi cunoştinţele lor tehnice. Fruntaşii mineri, maiştrii şi inginerii să-şi ia sarcini concrete în ce priveşte ridicarea profesională a tinerilor mineri, să-şi ia asupra lor pregătirea profesională a unui tânăr, a mai multora şi chiar a unor echipe întregi.

Din rândurile tinerilor mineri, vor trebui selectionate elementele cele mai ridicate, cu posibilităţi de creştere, cu minte luminată, cu voinţă şi dor de învăţătură, pentru a fi trimise să înveţe ca să devină ingineri de mine, conducători ridicaţi din sânul clasei muncitoare, pregătiţi din punct de vedere politic, capabili să asigure un înalt nivel ştiinţific şi tehnic corpului ingineresc. In aceasta constă sensul profund al măsurilor luate de Partid şi Guvern în ce priveşte învăţământul gratuit pentru copiii minerilor care lucrează în subteran la cărbuni şi acordarea a numeroase avantagii materiale elevilor şi studenţilor şcolilor medii şi superioare carbonifere.

Aplicarea în practică a Hotărîrii Guvernului pune totodată sarcini mari şi în faţa Ministerului Minelor şi Petrolului.

Ministerul va trebui să aibă un contact mai strâns cu unităţile miniere, să le conducă şi să le controleze nu în general, ci operativ şi concret, ţinând seama de condiţiunile în care activează fiecare mină în parte. O bună conducere nu poate fi asigurată decât pe baza unei temeinice cunoaşteri a minelor şi a problemelor fiecărei mine în parte. Trebue întărite pârghiile principale ale aparatului administrativ şi tehnic, precum trebue înlăturate elementele necorespunzătoare, birocratice, necinstite sau dușmănoase din Minister şi din unităţile sale administrative şi tehnice. SINGURUL CRITERIU AL COLABORATORILOR DINTR'UN COLECTIV DE MUNCA DE O ASEMENEA INSEMNATATE NATIONALA CA CELE ALE SECTORULUI CARBONIFER ŞI PETROLIFER, NU POATE FI DECAT MUNCA DEPUSA DE FIECARE, REZULTATELE ACESTEI MUNCI. Deaceea, Ministerul va trebui să organizeze un control mai concret şi permanent al organelor şi unităţilor administrative şi de producţie şi să combată cu hotărîre, fără menajamente, superficialitatea în muncă, lipsa de disciplină şi lipsa spiritului de răspundere.

Poporul muncitor priveşte cu dragoste spre mineri. Poeţii poporului îi cântă, proslăvindu-le munca plină de eroism în slujba construirii socialismului şi întăririi frontului păcii. Hotărîrea Guvernului acordă celor mai vrednici mineri titlul de onoare de „fruntaş miner". Pe pieptul fruntaşilor va străluci insigna acestui titlu, ca o încununare a unui îndelungat efort şi a unor rezultate merituoase în producţia cărbunelui.

Cătă deosebire — ca dela cer la pământ — între situaţia minerilor sub regimul exploatării capitaliste, batjocoriţi, concediaţi, supuşi mizeriei şi umilinţei — şi cinstirea de care se bucură în regimul în care clasa muncitoare, în alianţă cu ţărănimea muncitoare, are în mâinile sale puterea politică şi construeşte, sub conducerea Partidului, o lume nouă şi fericită.

In calendarul clasei muncitoare din ţara noastră, în calendarul poporului român, Hotărîrea Guvernului a închinat o pagină specială minerilor, stabilind ziua de 6 August a fiecărui an, drept „Ziua Minerilor". Zi stropită de sângele minerilor căzuţi în 6 August 1929, sub gloanţele burghezo-moşierimii române şi ale imperialismului internaţional, pentru cauza dreaptă a minerilor şi pentru libertatea poporului român. Zi în care tradiţiile revoluţionare ale minerilor se vor împleti cu sarcinile măreţe care stau în faţa minerilor, acelea de a asigura cărbunii şi minereurile de care clasa muncitoare are nevoe pentru economia naţională, pentru a construi o viaţă fericită celor ce muncesc.

Să fie mândri minerii de locul de cinste pe care îl au în Republica Populară Română! Să fie pătrunşi de înalta conştiinţă de clasă şi de sentimentul patriotic că au datoria de a răspunde grijii Partidului şi Guvernului şi dragostei poporului muncitor, cu încordarea tuturor eforturilor pentru a, da ţării cât mai mult cărbune şi a îndeplini sarcinile de onoare ce le stau în faţă în întâmpinarea Planului de 5 ani, în opera măreaţă de construire a socialismului în ţara noastră şi de întărire a lagărului păcii în lumea întreagă.

In toată ţara se sărbătoreşte „Luna Prieteniei Româno-Sovietice"

GALAŢI. — In sala „V. A. Urechie" a avut loc o adunare festivă cu prilejul deschiderii „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice".

In sala impodobită sărbătoreşte un număr mare de oameni ai muncii din întreprinderile şi instituţiile oraşului Galaţi au manifestat din inimă pentru prietenia cu U. R. S. S., pentru marea Ţară a Socialismului, conducătorul, pentru Partidul Comunist (bolşevic) şi pentru marele Stalin, prietenul iubit al poporului nostru, învăţătorul oamenilor muncii din întreaga lume.

Intre cei prezenţi erau numeroşi fruntaşi în producţie, inovatori, evidenţiaţi, muncitori şi tehnicieni care în lupta pentru realizarea sarcinilor de plan au folosit în muncă experienţa camenilor sovietici.

La deschiderea festivităţii, tov. Gherghina Tănase, secretara organizaţiei regionale A.R.L.U.S. Galaţi, a arătat importanţa măreţului eveniment, „Luna Prieteniei Româno-Sovietice" care se sărbătoreşte anul acesta sub semnul luptei pentru pace şi care reprezintă pentru oamenii muncii din ţara noastră un minunat prilej de cimentare a prieteniei cu popoarele sovietice, un prilej de cunoaştere mai temeinică a realizărilor Uniunii Sovietice.

Tov. Boroş Carol, secretar al Comitetului Regional P.M.R. a vorbit apoi despre „Prietenia cu U. R. S. S., chezăşia desvoltării Patriei noastre pe drumul socialismului şi al păcii".

Vorbitorul a scos în relief importanţa ajutorului economic şi politic acordat ţării noastre de către Uniunea Sovietă.

In încheiere, tov. Boroş Carol a spus: „Poporul nostru nu va uita niciodată că fericirea, libertatea şi independenţa sa naţională se datoresc Uniunii Sovietice. Poporul nostru, sub conducerea Partidului, va lupta fără preget pentru pace şi socialism".

★

ORADEA (dela corespondentul nostru).

Sâmbătă a avut loc la teatrul maghiar de stat din Oradea, deschiderea festivă a „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice". In sala frumos pavoazată, ovaţiile celor prezenţi care exprimau ataşamentul sincer al oamenilor muncii din oraşul Oradea faţă de marea Uniune Sovietică şi tovarăşul Stalin nu mai luau sfârşit.

Deschiderea şedinţei festive a fost făcută de tov. Emil Cotoi, secretarul Comitetului regional de partid, care a vorbit despre însemnătatea politică a acestei mărețe manifestaţii, care se va desfăşura între 7 Octombrie şi 7 Noembrie.

După aceasta tov. Balog Dumitru, secretarul organizaţiei regionale A.R.L.U.S., a conferenţiat despre: „Experienţa U.R.S.S. luminează calea construirii socialismului în R.P.R.". A urmat un bogat program cultural dat cu concursul corului „Solidaritatea", al orchestrei populare „Danko Pista", al echipei de dansuri dela uzinele „Cotex" şi al orchestrei de balalaici a sindicatului „Transporturi şi Comunicaţii".

★

BARLAD (dela corespondentul nostru).

In seara zilei de 7 Octombrie în sala teatrului „Alexandru Vlahuţă" din Bârlad a avut loc festivitatea deschiderii „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice". A conferenţiat tovarăşul Ungureşu Gheorghe, din Comitetul regional de partid, despre „Prietenia cu U.R.S.S., chezăşia desvoltării Patriei noastre, pe drumul construirii socialismului şi al păcii".

Cei peste 800 muncitori şi salariaţi din întreprinderile şi instituţiile de Stat din Bârlad, care au participat la festivitate, au ovaţionat puternic, pe primul partizan al păcii, tovarăşul Stalin.

La Reşiţa, Cluj şi Timişoara s'au desfăşurat

Meetinguri de solidaritate cu lupta eroică a poporului coreean

REŞIŢA, 10 (Agerpres). — Marţi după amiază, la Casa Muncitorească din Reşiţa, veniseră muncitori şi muncitoare, tehnicieni, ingineri şi funcţionari din toate secţiile uzinei „Sovrommetal" şi din întreprinderile din oraş, gospodine, mame, pionieri şi şcolari, pentru a asculta pe tov. Anton Emilian, preşedintele Uniunii Sindicatelor salariaţilor din Intreprinderile Administrative de Stat, care a făcut parte din delegaţia sindicatelor din R.P.R., care a dus eroicului popor coreean ajutorul din partea oamenilor muncii din ţara noastră.

Au venit să ridice glasurile lor de protest împotriva barbariilor comise de imperialiştii americani în Coreea, au venit să strângă şi mai mult rândurile pentru apărarea păcii.

Tov. Anton Emilian le-a vorbit despre lupta eroică a poporului coreean, despre dârzenia cu care acesta îşi apără libertatea şi independenţa naţională.

„Noi ne-am convins în Coreea că un astfel de popor nu poate fi învins. Datorită superiorităţii tehnice şi numerice, imperialiştii pot obţine succese vremelnice. Victoria va fi însă a poporului coreean, care luptă cu tot eroismul pentru libertatea sa", — a spus în încheiere — vorbitorul.

Laminoristul Ursu Ilie a luat cuvântul, exprimând gândul tuturor celor prezenţi:

„Nu este nicio diferenţă între canibalii americani, care ucid populaţia paşnică în Coreea, şi între călăii hitlerişti. Nu este nicio deosebire între Hitler, fuehrerul fasciştilor germani şi Truman, fuehrerul fasciştilor americani. Să sprijinim lupta de eliberare a poporului coreean, împotriva fasciştilor americani. Propun să creăm şi în oraşul nostru un fond material de ajutorare a Coreei".

Un ropot de aplauze a salutat cuvintele tovarăşului Ursu.

Participanţii la meeting au pornit spre case, hotărîţi să sprijine şi mai mult lupta eroicului popor coreean, ştiind că astfel apără libertatea lor proprie şi independenţa patriei împotriva imperialiştilor americani şi slugilor lor titoiste.

★

CLUJ 10 (Agerpres). — Marţi după amiază a avut loc la Cluj în sala mare a „Casei Universitarilor", un grandios meeting la care au participat oameni ai muncii din toate întreprinderile şi instituţiile locale.

Tov. Mihai Mujic, membru supleant al C.C. al P.M.R., secretar al C. G. M., a făcut o largă expunere asupra atrocităţilor săvârşite de imperialiştii americani în Coreea, subliniind căldura frăţească cu care poporul coreean a primit pe delegaţii sindicatelor din R.P.R. care le-au adus ajutorul din partea oamenilor muncii din ţara noastră.

Cu acest prilej participanţii la meeting şi-au manifestat indignarea împotriva criminalilor imperialişti care distrug oraşe şi sate din Coreea şi ucid mii de bărâni, femei şi copii.

★

Peste 40.000 de cetăţeni din Timişoara s'au adunat Luni după amiază în piaţa Operei de Stat pentru a-şi manifesta solidaritatea cu lupta eroică a poporului coreean, pentru libertatea şi independenţa patriei sale, împotriva cotropitorilor imperialişti anglo-americani.

A luat cuvântul tov. Gheorghe Roman, membru în Comitetul Executiv al C.G.M., care a vorbit despre vizita delegaţiei sindicale din ţara noastră în Coreea.

Din mijlocul mulţimii de manifestanţi s'a propus ca şi la Timişoara, după exemplul oamenilor muncii din Capitală, să se creieze un fond de ajutorare a poporului coreean. Propunerea a fost primită cu deosebit entuziasm de toţi participanţii la meeting (Agerpres).

Ţărănimea colhoznică şi-a îndeplinit angajamentele

de Vasilii Poliakov

In zilele acestea din preajma aniversării Marii Revoluţii din Octombrie, sosesc din toate colţurile Ţării Socialismului pe adresa „Moscova. Kremlin. Tovarăşului Stalin" numeroase scrisori.

Printre ele sunt şi scrisorile adresate iubitului conducător şi învăţător al oamenilor muncii, de către colhoznicii, muncitorii dela S.M.T.-uri şi sovhozuri în care raportează că au îndeplinit înainte de termen angajamentele lor în legătură cu colectările şi arată că în gospodăriile lor colective creşte necontenit cantitatea de produse pe care o primesc colhoznicii pentru fiecare zi-muncă.

La începutul acestui an, milioane de oameni ai muncii dela sate şi-au luat angajamentul de a obţine o recoltă mai bogată de cereale şi plante industriale ca cea a anului trecut, de a asigura desvoltarea cu succes a creşterii vitelor, proprietate obştească. Şi iată că ei raportează acum cu însufleţire că şi-au ţinut cuvântul.

Primii care şi-au îndeplinit angajamentele luate faţă de Stat au fost colhoznicii din ţinutul Kubanului, unul din principalele grânare ale ţării. Ei au raportat tovarăşului Stalin că încă la 2 August colhozurile din această parte a ţării au terminat strânsul recoltei şi au îndeplinit planul de colectări.

— Cazacii din Kuban — se spune în raport — sunt hotărîţi ca, sub conducerea marelui Partid al lui Lenin-Stalin, să lupte necontenit pentru consolidarea forţei Patriei noastre, pentru pace şi securitate în lumea întreagă, pentru construirea cât mai grabnică a comunismului în ţara noastră.

Au urmat rând pe rând raportările colhozurilor şi sovhozurilor din regiuni şi republici ale U.R.S.S. Colhozurile şi sovhozurile din R. S. S. Ucraina, de pildă, au îndeplinit planul de stat al colectărilor înainte de termenul stabilit, cu mult mai devreme decât anul trecut. Anul acesta, Ucraina a dat Patriei Socialiste cu 12.000 vagoane de cereale mai mult decât în 1949.

Colhozurile şi sovhozurile R. S. S. Ucrainene au repurtat victorii strălucite şi în celelalte sectoare ale producţiei agricole. Colhozurile R. S. S. Ucrainene au depăşit nivelul dinainte de război în ceeace priveşte creşterea tuturor felurilor de vite. In prezent, ele au cu 47% mai multe vaci decât înainte de război, cu 40% mai mulţi porci, cu 21% mai multe oi.

Se înţelege că pentru zilele-muncă colhoznicii primesc tot mai multe produse.

Iată ce scriu, de pildă, membrii colhozului „Novoia jizni" (raionul Taranovsk, regiunea Kustanai, R. S. S. Kazahă):

— Noi am şi primit ca avans câte 6 kg. cereale pentru fiecare zi-muncă. La împărţirea definitivă a veniturilor, pentru fiecare zi-muncă vom primi cel puţin câte 19—20 kg. cereale.

Nu este greu să socotim cam cât reprezintă venitul mediu al unei familii colhoznice. O familie formată din 2—3 membri apţi pentru muncă are 600-800 zile-muncă pe an. Ea primeşte deci 12-16 tone cereale anual!

In 1933, tovarăşul Stalin a primit o delegaţie de colhoznici din regiunea Dnepropetrovsk (Ucraina). In convorbirea cu ei, tovarăşul Stalin a arătat că în colhoz există toate condiţiile pentru a duce o viaţă îmbelşugată. Şi dacă toţi colhoznicii, toţi, nu numai majoritatea, vor lucra cinstit, colhozurile vor fi inundate de produse, iar Ţara Sovietică va deveni cea mai bogată ţară din lume.

Astăzi vedem cu ochii cum se înfăptuesc aceste cuvinte ale marelui Stalin. Ţara Sovietelor şi-a vindecat repede rănile pricinuite de război, iar acum înfloreşte şi se îmbogăţeşte pe zi ce trece. Construirea grandioaselor hidrocentrale dela Kuibâşev, Stalingrad, Kahovka, a Canalului Turcmen, a Canalului Sud-Ucrainean şi a Canalului din Nordul Crimeei deschide agriculturii sovietice noi perspective măreţe. Aceste construcţii, ce se înalţă din iniţiativa tovarăşului Stalin, vor face posibilă irigarea unei suprafeţe de peste 25 milioane hectare de pământ, în regiunile Volgăi şi Mării Caspice, în deşertul Kara-Kum, în regiunile sudice ale Ucrainei şi în regiunile nordice ale Crimeei. In 5—6 ani, o întindere enormă va fi salvată pentru totdeauna de secetă şi pusă în slujba agriculturii, vom da poporului sovietic un uriaş plus de produse agricole.

Grijii pe care i-o poartă Partidul Comunist, Guvernul Sovietic, marele Stalin, ţărănimea colhoznică îi răspunde prin muncă plină de devotament şi abnegaţie. Alături de îndeplinirea cu succes a planului colectărilor, colhozurile şi sovhozurile ţării îndeplinesc în mod exemplar strângerea recoltei de plante industriale, însămânţările şi arăturile de toamnă. Până astăzi, colhozurile din U.R.S.S. au făcut însămânţări şi arături de toamnă pe o suprafaţă ce întrece cu milioane de hectare suprafaţa însămânţată până la aceeaşi dată a anului trecut.

Sub conducerea înţeleaptă a Partidului lui Lenin-Stalin, ţărănimea colhoznică păşeşte mereu înainte, spre noi şi strălucite victorii.

Desfăşurarea campaniei pentru alegerea de deputaţi în Sfaturile Populare

Constituirea Consiliului Frontului Democraţiei Populare al Capitalei

Luni seara a avut loc o consfătuire a Frontului Democraţiei Populare din Capitală. Consiliul Frontului Democraţiei Populare al Capitalei are următoarea alcătuire: **Avramescu Ilie**, şeful Secţiei de Propagandă şi Agitaţie a Organizaţiei de Bucureşti P.M.R.; **Buri Silvestru**, preşedintele Uniunii Cooperativelor de Consum regionala Bucureşti; **Crăciun Niculina**, secretara organizaţiei de Bucureşti a U.F.D.R.; **Cerbu Alexandru**, redactor responsabil al ziarului „Viaţa Capitalei"; **Constantinescu Ion**, preşedintele Uniunii Cooperativelor Meşteşugăreşti Piele şi Incălţăminte; **Graur Alexandru**, membru corespondent al Academiei R.P.R.; **Georgescu Florica**, textilistă, fruntaşă în producţie, decorată cu „Ordinul Muncii"; **Ionescu State**, strungar, fruntaş în producţie, decorat cu „Ordinul Muncii"; **Jianu Anton Tatu**, secretar al Organizaţiei de Bucureşti P.M.R.; **Kenereş Paul**, redactor responsabil adjunct al ziarului „Magyar Szo"; **Lipoveanu Ştefan**, prim vicepreşedinte al Consiliului Sindical regional Bucureşti; **Marica Alexandru**, şeful Secţiei Gospodăriei de Partid a Organizaţiei de Bucureşti P.M.R.; **Nanu Mihail**, preşedintele Uniunii Sindicatelor Salariaţilor din Invăţământ; **Nusem Mayer**, secretar al Comitetului Democrat Evreesc Bucureşti; **Niculescu Eufrosina Mizil**, vicepreşedinte al Comitetului Provizoriu raionul Stalin; **Păunescu Florian**, secretar al organizaţiei de Bucureşti U.T.M.; **Panait Ştefan**, maistru fierar, fruntaş în producţie, decorat cu „Ordinul Muncii", **Răchiteanu Irina**, artistă, decorată cu „Ordinul Muncii", **Stoia Elena**, membru în Comitetul Executiv al C.G.M., preşedinte al Uniunii Sindicatelor Textile, Pielărie şi Confecţii; **Salavet Eugen**, vicepreşedinte al Uniunii Cooperativelor Meşteşugăreşti Textile şi Imbrăcăminte; **Tomescu Teodor**, secretarul Comitetului Provizoriu Bucureşti; **Tolică Gheorghe**, secretar general al Asociaţiei Ştiinţifice a Tehnicienilor Bucureşti; **Ursulescu Constantin**, tâmplar, atelierele I.C.A.S.; **Velcescu Gheorghe**, membru în Comitetul Executiv al C.G.M.; **Vasiliu Ecaterina**, muncitoare.

Ca preşedinte al Consiliului Frontului Democraţiei Populare al Capitalei a fost ales tovarăşul **Velcescu Gheorghe**, membru în Comitetul Executiv al C.G.M., iar ca secretar tovarăşul **Jianu Anton Tatu**, secretar al Organizaţiei de Bucureşti P.M.R.

Colectivele de agitatori au început munca de lămurire din casă în casă

Eri după amiază, agitatorii din raionul 23 August, au pornit munca de lămurire din casă în casă. Peste 500 de agitatori au început să explice cetăţenilor felul în care se vor desfăşura alegerile, să le amintească data alegerilor şi să-i invite să se înscrie în registrele electorale.

După încetarea lucrului colectivul de agitatori dela „Mobila Populară", unitatea 4, format din tovarăşii: Păun Marin, Stancovici Ion, Ionescu Constantin şi Dincă Gheorghe s'au întrunit într'o mică consfătuire.

— „Aşa tovarăşi, le-a spus agitatorul Stancovici Ion, responsabilul colectivului, ştim ce avem de făcut. Să pornim la treabă, să lămurim cât mai bine pe cetăţenii din cartierul nostru despre rostul alegerilor".

Pe strada Pescăruşului la nr. 35 i-a întâmpinat gospodina Radiţa Alexandru. Tocmai terminase de trebăluit prin casă şi acum a început să toarcă nişte lână. Vine iarna şi nepoţelul ei cel mic nu are flanea. Acum are mai mult timp să stea de vorbă.

— „Bine-aţi venit, tovarăşi, le-a spus ea, că numai mi s'a fluturat pe la ureche că au să fie alegeri. Dar mai multe nu ştiu. Şi tare mai vroiam să aflu".

Agitatorii i-au dat imediat toate lămuririle. I-au spus că data alegerilor a fost fixată pentru 3 Decembrie, i-au explicat unde trebue să meargă să se înscrie în registrele electorale. Intre timp au mai venit nurorile şi bărbatul ei, un om de vreo 60 de ani.

— „Ehei, ia te uită, aţi venit mai fraţilor! Poate sunteţi buni să-mi spuneţi şi mie unde trebue să mă duc să mă trec pe listă".

Agitatorii i-au explicat şi lui, apoi discuţia s'a încins despre Sfaturile Populare şi însemnătatea lor, despre uriaşa deosebire dintre alegerile care au să fie acum şi cele de altă dată, de pe timpul regimului burghezo-moşieresc.

Moşul şi-a amintit şi el multe. Incepuse însă să se înopteze şi agitatorii mai aveau destule case de vizitat. Ei şi-au luat rămas-bun.

Apoi, rând pe rând au vizitat toate casele de pe stradă.

Alte noi Case ale Alegătorului inaugurate în Capitală

Eri s'au inaugurat alte noi Case ale Alegătorului în mai toate raioanele Capitalei. Astfel în raionul „Grivita Roşie" s'au deschis — într'un cadru festiv — Casele Alegătorului din şoseaua Bucureştii Noi Nr. 67 şi şoseaua Chitilei 195; în raionul „1 Mai" s'au inaugurat Case ale Alegătorului în strada Viitor Nr. 77, în str. Baicului 38, la biblioteca „30 Decembrie" din circa Colentina, la clubul muncitorilor dela fabrica Quadrat din şoseaua Ştefan cel Mare.

Două Case ale Alegătorului au fost inaugurate în raionul Stalin, în str. Batiştei Nr. 1 şi Piaţa Amzei Nr. 13. In raioanele „Lenin", „N. Bălcescu", „Tudor Vladimirescu" etc., au fost inaugurate deasemenea noi Case ale Alegătorului.

Comitetele raionale de partid trebue să se îngrijească ca aceste Case să aibă un program zilnic bine alcătuit şi să fie înzestrate cu materialul propagandistic necesar.

Intrebări şi răspunsuri în legătură cu legea electorală

Deceva fi ales câte un singur deputat în fiecare circumscripţie electorală

„Citind noua lege electorală, văd că acum, în fiecare circumscripţie electorală va fi ales câte un singur deputat. Vă rog să mă lămuriţi care este rostul acestei măsuri" — ne întreabă tov. Szekely Andrei, meşter la fabrica „Talpa".

Articolul 6 al Legii pentru alegerea deputaţilor în Sfaturile Populare prevede că deputaţii pentru Sfaturile Populare orăşeneşti, raionale şi regionale vor fi aleşi CATE UNUL în fiecare circumscripţie electorală.

Rostul acestei prevederi este de a da posibilitatea fiecărui alegător să-l cunoască bine pe candidatul său, să ştie cine este acela în mâinile căruia încredinţează gospodărirea oraşului sau raionului său, să ştie cui să se adreseze oridecâteori va avea de făcut o reclamaţie, o cerere, o sugestie, etc.

Deasemenea, deputatul va fi mai legat de cetăţenii care l-au ales, el va putea să cunoască mai bine ce se petrece în cartierul respectiv. Fie că va fi nevoie de canalizare sau de electricitate, fie că va fi necesară repararea străzilor sau construirea unei şcoli, o mai bună aprovizionare cu lemne sau cu zarzavaturi, etc., deputatul, ca un adevărat gospodar, va şti ce are de făcut, cu ce să înceapă, de ce resurse locale dispune circumscripţia, etc.

Dar alegerea unui singur deputat în fiecare circumscripţie electorală mai are un rost. Aşa cum prevede art. 120 din Lege, deputatul răspunde în faţa alegătorilor pentru activitatea sa şi poate fi revocat de aceştia dacă nu-şi îndeplineşte sarcinile.

Aceasta înseamnă că din timp în timp, deputatul va face o dare de seamă în faţa alegătorilor săi, pentru a arăta cum îşi duce la îndeplinire sarcina ce i-a fost încredinţată. Iar dacă el nu se va dovedi a fi un bun gospodar, cinstit şi harnic, străduindu-se să contribue la ridicarea comunei, raionului sau regiunii respective şi la îmbunătăţirea condiţiilor de trai ale celor ce l-au ales, atunci aceştia din urmă îl vor putea revoca.

La sate, alegerea deputaţilor se va face pe liste comune, adică cetăţenii îi vor vota pe toţi deputaţii pe o singură listă. Aceasta din pricină că comunele au o populaţie mică şi aşezările comunale sunt mai unite între ele, aşa încât acolo există posibilitatea ca oamenii să se cunoască bine între ei, să se stabilească legături directe şi strânse între deputat şi alegător.

Care era activitatea vechilor primari, consilieri comunali sau judeţeni? In timpul campaniei electorale aceştia promiteau alegătorilor câte'n lună şi'n soare. Şi le dădea mâna să promită, căci ştiau că odată aleşi, legea nu mai prevedea niciun fel de răspundere a lor faţă de alegători. Deaceea, odată ziua votării trecută, uitau de tot ceeace promiseseră.

Iată deci, că spre deosebire de trecut, a fi deputat nu va insemna a avea o slujbă grasă care să-ţi ajute să te înfrupţi pe spinarea poporului muncitor. Dimpotrivă, aceasta va fi o sarcină de mare cinste şi răspundere, sarcina de a lupta pentru o viaţă fericită a poporului muncitor. Iar deputatul va şti că în munca sa el este controlat de cei ce l-au ales ceeace îl va face să ţină seamă în întreaga sa activitate de faptul că ochii alegătorilor săi îi apreciază munca aşa cum se cuvine.

„In casele noastre va pătrunde şi mai mult bunăstarea şi belşugul"

Tovarăşi,

Mi-au dat lacrimi de bucurie când a venit acasă bărbatul meu dela mină şi mi-a povestit că, Partidul şi Guvernul au dat o Hotărîre, prin care se asigură celor ce lucrează în subteran, un trai din ce în ce mai bun.

Soţul meu face parte dintre minerii care s'au încadrat printre primii în întrecerea socialistă şi a depăşit normele regulat. Totdeauna el a căutat să muncească cu râvnă să scoată din adâncul pământului producţie cât mai mare, căci ştia că ţara are nevoie de cărbune din ce în ce mai mult.

S'au gândit tovarăşii din conducerea Partidului şi din Guvern că minerul munceşte din greu şi deaceea se cuvine să aibă un trai tot mai bun. De-acum încolo, s'a hotărît să se plătească mai bine pentru depăşirile de norme, să se dea prime de câte 10.000 de lei, din trei în trei luni, pentru cei ce dau cu 40 la sută peste normă, copiii minerilor să poată învăţa gratuit la orice şcoală, şi încă multe altele. Acum minerii care o să muncească mai bine decât înainte — şi între aceştia o să fie şi bărbatul meu — o să câştige mai bine şi o să trăim o viaţă aşa cum familiile minerilor n'au mai cunoscut vreodată. In casele noastre va pătrunde şi mai mult bunăstarea şi belşugul.

Da, aşa-i tovarăşi. Eu sunt mândră că-s nevastă de miner şi fetele mele la fel se mândresc că-s fete de miner, că acum munca minerului este preţuită şi nu mai este batjocorită ca sub regimul burghez când minerii duceau o viaţă de câine. Bărbatul meu pleca de multe ori la mină cu o bucată de mămăligă în buzunar şi asta era mâncarea pentru toată ziua.

Mulţumesc din toată inima Partidului şi Guvernului pentru grija ce ne-o poartă, şi am să ajut pe soţul meu, am să-l îndemn la muncă, să scoată şi mai mult cărbune, să dovedim astfel Partidului şi Guvernului că meritâm grija ce ne-o poartă.

Csaknădi Tereza
soţie de miner, Petroşani

Lupta pentru pace este o chestiune de cinste și conștiință pentru orice ziarist cinstit

Rezoluțiile celui de al treilea Congres al Organizației Internaționale a Ziariștilor

In zilele de 15—16 Septembrie 1950 s'au desfășurat la Helsinki, capitala Finlandei, lucrările celui de al treilea Congres al Organizației Internaționale a Ziariștilor.

Congresul, care a însemnat o puternică manifestare a ziariștilor democrați în lupta pentru pace, pentru demascarea și zădărnicirea criminalei propagande de război a imperialiștilor americano-englezi și a presei corupte din slujba lor, a adoptat următoarele rezoluții:

Ziariștii democrați în lupta pentru pace

Cel de al III-lea Congres al Organizației Internaționale a Ziariștilor a avut loc în zilele când imperialiștii americani, continuând cursa nebunească a înarmărilor au trecut dela războiul „rece" la agresiunea lățișă în Coreea. Asupra lumii atârnă pericolul unui nou război mondial, pe care-l pregătește lagărul imperialist.

Ziariștii capitaliști, aceste slugi credincioase ale Wall-Street-ului și City-ului, ajută cu zel stăpânilor lor la aţâţarea unui nou război. Ei duc o luptă furibundă prin metodele cele mai murdare, mai fasciste, împotriva presei democrate.

Ziariștii progresiști din țările capitaliste sunt supuși unor crâncene persecuții. Guvernele subordonate capitalului interzic ziarele care sunt pentru pace, aruncă în temnițe pe ziariștii cinstiți.

Congresul socotește că în condițiile actuale cea mai de seamă sarcină a Organizației Internaționale a Ziariștilor și a organizațiilor ei naționale, cât și a tuturor ziariștilor democrați, este participarea activă la mișcarea partizanilor păcii.

După cum rezultă din hotărîrile Congresului trecut dela Praga și din statutul O.I.Z., ziariștii democrați trebue să înteţească cu toate mijloacele lupta împotriva aţâţătorilor la război, împotriva propagandei războinice în presă, radio, cinematograf și literatură, împotriva oricărei propagande de război sub orice formă. Toți cei care propovăduesc războiul trebue să fie condamnați ca aţâţători la război, ca criminali de război.

Congresul însărcinează Comitetul Executiv și secretariatul cu pregătirea materialelor necesare și organizarea publicării în presă și difuzării la radio a unor liste negre de aţâţători la război.

Presa democratică trebue să devină o puternică armă a forțelor progresiste pentru pace trainică și îndelungată, împotriva reacțiunii imperialiste.

Congresul socotește lupta pentru pace drept o chestiune de cinste și conștiință a oricărui ziarist cinstit. Ziariștii progresiști sunt chemați astăzi, fără a înceta lupta pentru interzicerea bombei atomice, să ducă o luptă energică împotriva oricărei curse a înarmărilor, pentru reducerea înarmărilor, împotriva pregătirii unui nou război.

In aceste zile când atenția întregii omeniri progresiste este aţintită asupra evenimentelor din Coreea și asupra războiului dus de poporul vietnamez împotriva colonizatorilor, lozinca „Jos mâinile de pe Coreea și Vietnam" trebue să fie lozinca cea mai combativă a tuturor ziariștilor cinstiți.

Congresul își exprimă protestul său hotărît împotriva agresiunii americane în Coreea, împotriva bombardării sălbatice a populației civile de către aviația americană și cheamă pe toți ziariștii democrați să se manifeste activ pentru apărarea Coreei iubitoare de libertate.

Congresul adresează Consiliului de Securitate propunerea de a rezolva pe cale pașnică, în componența sa legală, problema coreeană.

Congresul e încredințat că și de acum înainte ziariștii progresiști vor fi în primele rânduri ale armatei de multe milioane de luptători activi pentru pace. Forțele păcii și democrației, având în frunte Uniunea Sovietică, sunt mari și puternice. Ele cresc zi de zi. Principala sarcină a presei progresiste este de a întări și înmulți aceste forțe.

Congresul cheamă toate organizațiile sale să participe activ la pregătirile pentru Congresul al doilea al partizanilor păcii.

Congresul al III-lea al O.I.Z. se adresează tuturor ziariștilor cărora le e scumpă cauza păcii: strângeți mai puternic rândurile luptătorilor pentru pace trainică, pentru pace în întreaga lume!

Rezoluția asupra Uniunii ziariștilor iugoslavi

Prin activitatea sa, Uniunea ziariștilor iugoslavi a arătat că nu este de partea păcii și democrației, ci dimpotrivă, realizează politica aţâţătorilor la război imperialiști.

Presa iugoslavă duce zi de zi o campanie josnică de minciuni și calomnii la adresa Uniunii Sovietice, a țărilor de democrație populară și a forțelor progresiste din întreaga lume, la adresa ziariștilor progresiști.

Astăzi când toate forțele progresiste au aprobat Apelul dela Stockholm și luptă din răsputeri pentru menținerea păcii, Uniunea ziariștilor iugoslavi a adoptat o poziție negativă față de Apelul dela Stockholm.

Uniunea ziariștilor iugoslavi s'a demascat prin adoptarea unei poziții pozitive față de atacul Statelor Unite împotriva libertății și independenței poporului coreean și prin justificarea politicii Statelor Unite.

Uniunea ziariștilor iugoslavi își manifestă în toate chipurile poziția dușmănoasă față de secretariatul Organizației Internaționale a Ziariștilor cu sediul la Praga.

Ea a adresat tuturor organizațiilor de ziariști o scrisoare deschisă plină de tot felul de ponegriri și atacuri la adresa Organizației Internaționale a Ziariștilor.

Prin activitatea sa, Uniunea ziariștilor iugoslavi a arătat că ea nu e altceva decât o organizație teroristă a guvernului fascist al lui Tito — slugă a imperialiștilor americani.

O asemenea comportare nu este conformă cu principiile care stau la baza Organizației Internaționale a Ziariștilor și înseamnă o încălcare a acestor principii de bază.

Al III-lea Congres al Organizației Internaționale a Ziariștilor exclude Uniunea ziariștilor iugoslavi din rândurile Organizației Internaționale a Ziariștilor.

Rezoluția cu privire la ajutorarea ziariștilor persecutați

Cel de al III-lea Congres al O.I.Z. cinstește amintirea mormintelor încă proaspete ale ziariștilor care au murit ca martiri pentru progres, dreptate și cauza păcii, constată că în țările capitaliste, coloniale și semicoloniale crește numărul persecutărilor și arestărilor ziariștilor cinstiți care nu recunosc legile minciunii și baionetelor, confirmă credința sa neclintită în statutul primului Congres al O.I.Z. care a fost adoptat în anul 1948 la Budapesta de Comitetul Executiv. Congresul socotește că lupta împotriva măsurilor de persecutare este legată de lupta generală pentru pace, și că măsurile de persecutare pot fi împiedicate numai printr'o largă participare la lupta pentru pace. Congresul protestează în modul cel mai hotărît împotriva acelor persecuții ale căror jertfe au devenit ziariștii cinstiți ce s'au ridicat împotriva aţâţării turbate la război și care, din această cauză, au fost proclamați criminali pentru vina de fi răspândit adevărul. Congresul face apel la toți ziariștii iubitori de pace și de adevăr să demaște fără cruțare pe lacheii condeiului atât de uriți și care necinstesc profesia lor, ajutând pe inițiatorii persecuțiilor cu scopul de a întări lagărul imperialiștilor aţâţători la război. Congresul pune în fața Comitetului Executiv sarcina de a face cunoscute posibilitățile cu privire la crearea unui fond internațional pentru ajutorarea ziariștilor persecutați. Congresul își ia obligația de a face tot posibilul pentru eliberarea confraților ziariști aflați în închisoare, știind bine că aceștia reprezintă floarea ziariștilor iubitori de pace, că ei salvează cinstea profesiei de ziarist și că de partea lor stă puterea adevărului.

Pământ cuprins de flăcări

de SERGHEI BORZENKO

Pe una din pieţele Phenianului, un panou uriaș înfățișează o stradă a unui oraș care arde, explozii de bombe și o femeie rănită care strânge la pieptu-i însângerat un copil. Avioanele americane bombardează fără cruțare Phenianul, iar corpul femeii din panou este pe zi ce trece tot mai ciuruit de pe urma schijelor de bombe adevărate.

Simbolic tablou. Femeia, desenată de cel mai bun pictor al țării, este Coreea de astăzi, pe al cărei trup nu este locșor fără de răni sângerânde. Americanii distrug cu cruzime barbară bogățiile țării, create în ani de muncă cu prețul unor jertfe nemăsurate din partea poporului. Ei distrug căile ferate, uzinele metalurgice și de prelucrare a metalelor, industria auriferă și cea chimică.

Bombe de mii de kilograme distrug ocne de sare, uzine electrice. Uzine, fabrici și mine sunt cuprinse de flăcări nu numai la Nord ci și la Sud. Businessmanii din Wall-Street vor să transforme Coreea într'o colonie a lor, într'un izvor de materii prime eftine, iar pe coreeni în sclavi care să nu cugete și să nu coste mai mult de două sfecle furajere pe zi.

Oameni sosiți din Seul povestesc că contraamiralul James, care conduce debarcarea la Incion, a adus pe vapoarele sale reprezentanți ai tuturor firmelor mari din Statele Unite. La banchetul care s'a dat la hotelul Ciosen au luat parte comisvoiajori ai lui Rockefeller, Morgan, Harkness și Dupont. Fiecare din aceștia s'a dovedit a avea interesele sale în Coreea.

Cei ce au izbutit să fugă din Seul povestesc lucruri îngrozitoare. Mii de patrioți sunt zvârliți în dosul gratiilor închisorii „Sidemun", sute de apărători ai orașului sunt spânzurați de fellnare.

In câteva zile de dominație americană, orașul a fost jefuit, femeile au fost necinstite. Cenușa neagră a caselor arse înconjoară orașul ca un chenar de doliu.

Comandamentul Armatei Populare și-a retras principalele forțe spre Nord. Asemenea operațiuni nu se pot înfăptui fără sacrificii. Americanii au reușit să ocupe în Sud un teritoriu întins. Prizonierii yankei spun că armata lor a înaintat într'un pustiu fără viață, unde nu există nicio casă, niciun pom, niciun om viu. Locuitorii s'au retras în munți și opun o rezistență înverșunată, controlând toate drumurile. Nici măcar apă nu există, pentrucă în cea din fântână s'a aruncat foarte multă sare. Mii de răniți zac sub cerul liber, deoarece nu există case pentru adăpostirea soldaților bolnavi și schilodiți.

Aceasta o spun înșiși americanii. Mac Arthur se aștepta ca huliganii lui să fie întâmpinați cu flori, când colo sunt întâmpinați cu pumnale și gloanțe. In împrejurimile orașului distrus Vondziu au fost injunghiați într'o singură noapte 50 soldați și o duzină de ofițeri americani.

Infanteria americană se târăște acum prin vaduri, drumurile nu sunt peste tot accesibile pentru mașini și adeseori munițiile trebuesc cărate în spinare. Detașamentul de debarcare care a intrat în Seul este atât de slăbit și sleit, încât nu mai poate lupta, iar Mac Arthur cere mereu noi și noi rezerve.

Pământul coreean arde sub picioarele ocupanților. Ei au semănat vânt și vor culege furtună.

Phenian, 5 Octombrie.
(Din ziarul „Pravda").

ULTIMELE ȘTIRI

156 milioane semnături pe Apelul dela Stockholm în R. P. Chineză

Agenția CHINA NOUA anunță că în R.P. Chineză au fost strânse până în prezent 156.187.434 semnături pe Apelul dela Stockholm. Campania pentru strângerea semnăturilor continuă.

800.000 semnături în Finlanda

Oamenii muncii din Finlanda se pregătesc în mod activ pentru cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii.

In legătură cu aceste pregătiri a avut loc în Finlanda „Luna luptei pentru pace".

Până în prezent au fost strânse în Finlanda peste 800.000 semnături pe Apelul dela Stockholm.

Ședința din 9 Octombrie a Comitetului Politic al O.N.U.

NEW YORK 10 (Agerpres). — TASS transmite:

La 9 Octombrie, Comitetul Politic a început examinarea celui de al doilea punct de pe ordinea de zi, intitulat „Acțiunea unită pentru pace".

Primul a luat cuvântul John Foster Dulles, membru al delegației americane, care a prezentat în numele a 7 țări — Canada, Franța, Filipine, Turcia, Marea Britanie, Statele Unite și Uruguay — o rezoluție „comună" conținând propunerile prezentate în discursul secretarului departamentului de stat al U.S.A., Acheson, la ședința plenară a Adunării Generale. Propunerile prevăd:

In cazul când Consiliul de Securitate „datorită lipsei de unanimitate a membrilor permanenți ai Consiliului" nu-și va putea exercita autoritatea în vederea menținerii păcii și securității internaționale, atunci, oridecâteori se va ivi o amenințare a păcii, va fi violată pacea sau va fi comis vreun act de agresiune, dacă Adunarea Generală nu se va afla în sesiune la acea vreme, ea va trebui să fie convocată în termen de 24 ore, la cererea oricărui grup de 7 membri ai Consiliului de Securitate. Ea va discuta imediat situația creată, în scopul de a face statelor membre ale Națiunilor Unite recomandările corespunzătoare în privința măsurilor colective, inclusiv, dacă va fi necesar, folosirea forțelor armate pentru menținerea sau restabilirea păcii și securității. Se prevede în continuare stabilirea unei comisii care să supravegheze menținerea păcii, această comisie urmând să fie formată din 9 până la 14 membri care, după cum a explicat Dulles, trebue să fie reprezentanți ai țărilor mici.

Trecând la motivarea rezoluției prezentate, Dulles a încercat să dovedească că ea nu ar contrazice Charta O.N.U. Totuși, în același timp, el a fost silit să recunoască că anumite puncte ale acestei rezoluții „ar putea da loc la îndoieli".

A. I. Vișinski a declarat că delegația sovietică este de acord cu unele din punctele proiectului de rezoluție, dar are de adus amendamente sau obiecțiuni cu privire la celelalte puncte. Pornind dela aceasta și dorind să concentreze atenția asupra chestiunilor principale, șeful delegației sovietice a propus ca fiecare din cele patru puncte ale propunerii Statelor Unite și celorlalte 6 state, să fie discutate separat.

Expunând motivele propunerii sale, A. I. Vișinski a arătat că este necesar să se concentreze atenția asupra principalelor patru puncte prezentate și să fie discutate aceste puncte în ordine, astfel încât lucrurile să fie pe deplin limpezi și să se poată ajunge la maximum de înțelegere reciprocă. Propun — a declarat A. I. Vișinski în continuare — ca aceste puncte să nu fie înecate în masa feluritelor chestiuni ce se ivesc de obicei în cursul așa numitelor discuții generale, ci ca fiecare din aceste puncte, extrem de importante, să fie discutat concret și practic.

Reprezentantul U.R.S.S a arătat că, dacă în cursul discuțiilor cineva dorește să facă considerațiuni de ordin general, el va putea face aceasta atunci când se va discuta un punct sau altul.

După scurte discuții asupra propunerii sovietice, Comitetul a hotărît să adopte procedura propusă de președintele Comitetului, care prevede întâi discuții generale asupra proiectului de rezoluție al celor 7 state și după aceea discuții asupra fiecărui punct al rezoluției în parte.

O scrisoare a unui muncitor francez care demască regimul fascist al lui Tito

Robert Geraud, un tânăr muncitor francez din orașul Lavallois, se numără printre puținii muncitori francezi care s'au lăsat amăgiți de propaganda mincinoasă a agenților titoiști din Franța și au plecat să viziteze Iugoslavia. La întoarcere, Geraud, scârbit și indignat de cele văzute în Iugoslavia cârmuită de clica fascistă a lui Tito, a redactat o scrisoare pe care a publicat-o ziarul „L'Humanité" din 2 Octombrie a. c. și în care se spune:

„Și eu m'am lăsat atras de propaganda ipocrită a agenților titoiști. Credeam, din păcate, cu prea multă bună credință, că nu fac decât să verific un așa zis adevăr. Astfel, atras și de perspectiva unei călătorii îndelungate am plecat în Iugoslavia cu brigăzile de muncă.

Dacă anumiți lachei ai contrarevoluției nu suflă acum nici un cuvânt, aceasta înseamnă că ei știu (și încă cum!) că tinerii nu s'au lăsat duși de nas. Căutând să ne amăgească că cu libertatea care ar domni în Iugoslavia, birocrații titoiști se sileau din răsputeri să împiedice orice contact între grupul nostru de tineri și poporul iugoslav. Afară de câțiva indivizi care se dovedeau astfel rupți de bravul popor iugoslav, nimeni nu lua parte la manifestările oficiale. Cu toate acestea, noi am căutat să pătrundem în masse... Oamenii din popor se apropiau cu multă simpatie de noi. In cuvinte simple ei ne mărturiseau dragostea lor pentru clasa muncitoare și pentru partizanii păcii din toate țările.

O îngrozitoare teroare polițienească apasă asupra fiecărui cetățean. Deși dorința lor de a desvălui adevărul este mare, toți cei cu care am putut sta de vorbă se temeau că vor fi înhățați de vreun copoi al poliției politice secrete. Tito a răspândit în întreaga țară spaima lagărelor de concentrare. Acestea sunt foarte numeroase, dealtfel, fiind pline mai ales cu antifasciști, în timp ce asasinii fasciști își fac de cap. La Zagreb am dat peste un grup de foști ustași (membri ai organizației fasciste croate din timpul lui Hitler) care huzureau chefuind și benchetuind zi și noapte. După cum am spus mai sus, în Iugoslavia există o poliție politică secretă, o adevărată castă privilegiată, care trăește în mijlocul unui lux revoltător. Spionii ei mișună peste tot, mai ales în atelierele uzinelor și fabricilor. In mai multe locuri, muncitorii mi-au spus că pentru fiecare salariat al uzinei, există un fișier secret pe care numai această poliție secretă poate să-l consulte. Dar polițiștii nu sunt singurii favorizați ai regimului. Ne-am întâlnit pretutindeni cu o groază de ofițeri elegant îmbrăcați, grași și ghiftuiți, contrastând puternic cu soldații firavi, sfârșiți de oboseală și echipați ca vai de lume. La Skoplje (capitala Macedoniei) am vizitat din întâmplare un elegant club ofițeresc, luxos aranjat ca în timpul regimului monarho-fascist. In salonul de primire fusese ridicat un altar măreț lui Tito, luminat zi și noapte. La restaurant mâncărurile nu semănau câtuși de puțin cu cele din cantinele muncitorești. Aceste cantine sunt demne dealtfel de șandramalele unde se servea mâncare la cazan pe vremea lui Petain. Intr'o uzină din Rieka (Fiume) în orice atelier intram, muncitorii se plângeau de calitatea mizerabilă a hranei. Intrigat m'am dus la cantină unde mi s'a arătat o zeamă lungă de roșii în care rătăceau câteva fire de carne mai mult sau mai puțin fiartă. Aproape în fiecare zi se servește același menu.

Din pricina gravei situații economice a țării, massele largi ale populației nu dispun de minimul indispensabil. Salariile masselor muncitoare sunt foarte scăzute. Exportul masiv de produse agricole duce la agravarea restricțiilor impuse poporului iugoslav. Numeroase persoane au recunoscut că situația economică a devenit din ce în ce mai rea după ruptura cu U.R.S.S. și țările de democrație populară. Și în ciuda lipsurilor de tot felul oamenii sunt siliți să presteze un mare număr de ore de muncă voluntară. Pentru tineri și pentru țărani e vorba chiar de luni întregi. Dar mânia poporului iugoslav clocotește pretutindeni; muncitorii condamnă cu severitate politica nefastă a clicii titoiste".

Grosolana violare a frontierei de stat a Uniunii Sovietice de către avioane de război ale Statelor Unite

Nota de protest a ministerului de afaceri externe al U. R. S. S. trimisă ambasadei americane de la Moscova

MOSCOVA 10 (Agerpres).— TASS transmite:

La 9 Octombrie A. A. Gromâko, ministru adjunct de afaceri externe al U.R.S.S., a primit pe d. Barbour, ministru-consilier al ambasadei Statelor Unite la Moscova, și i-a remis următoarea notă, citindu-i în prealabil textul ei:

Guvernul Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice socotește necesar să declare guvernului Statelor Unite ale Americii următoarele: La 8 Octombrie, orele 16,17 (ora locală), două avioane de vânătoare de tipul „Shooting Star" (F-80) ale forțelor militare aeriene ale Statelor Unite au violat în mod grosolan frontiera de stat a Uniunii Sovietice și zburând la mică altitudine deasupra aerodromului sovietic situat pe coasta mării, în regiunea Suhaia Recika, la 100 km. de frontiera sovieto-coreeană, au mitraliat aerodromul. In urma mitralierii au fost provocate pagube instalațiilor aerodromului.

In legătură cu aceste acțiuni provocatoare ale forțelor militare aeriene americane, acțiuni care și-au găsit expresia în violarea grosolană a frontierei de stat a Uniunii Sovietice de către avioane de război americane și în mitralierea aerodromului sovietic, guvernul Uniunii Sovietice protestează cu hotărîre față de guvernul Statelor Unite. Guvernul Uniunii Sovietice cere cu insistență pedepsirea severă a persoanelor care poartă răspunderea atacului împotriva aerodromului sovietic și așteaptă din partea guvernului Statelor Unite asigurări că va lua măsurile necesare pentru împiedicarea pe viitor a unor asemenea acțiuni provocatoare.

Guvernul sovietic socotește necesar să declare că guvernul Statelor Unite ale Americii este pe deplin răspunzător de consecințele unor asemenea acțiuni din partea aviației Statelor Unite.

D. Barbour a declarat că în această chestiune ar fi necesar să se trateze cu Organizația Națiunilor Unite, deoarece în regiunea Coreei operează forțele armate ale O.N.U. Invocând acest pretext, d. Barbour a refuzat să primească nota. A. A. Gromâko a subliniat că argumentele d-lui Barbour sunt cu totul neîntemeiate deoarece în nota guvernului sovietic este vorba de mitralierea unui aerodrom sovietic de către avioane ale forțelor aviației militare a Statelor Unite și nu de către alte avioane. Este dela sine înțeles că autoritățile militare americane care se află sub controlul guvernului Statelor Unite trebue să poarte răspunderea acestor acțiuni provocatoare.

In aceeași zi, nota susmenționată a ministerului de afaceri externe al U.R.S.S. a fost trimisă ambasadei americane dela Moscova.

* * *

Pentru a treia oară într'un timp relativ scurt, aviația agresorilor americani, sfidând cu nerușinare legile internaționale, violează frontierele Uniunii Sovietice, mitraliând de astădată un aerodrom sovietic. După acțiunea provocatoare din regiunea Mării Baltice, a unui avion american, care cutezând să încalce spațiul aerian sovietic și-a primit riposta bine meritată din partea vigilenților apărători ai granițelor Țării Sovietelor, după mârșava mitraliere și doborâre a unui avion sovietic în regiunea Port-Arthurului de către aviația americană, imperialiștii americani au încălcat din nou, în mod grosolan, teritoriul sovietic în regiunea Suhaia Recika la 100 km. de frontiera sovieto-coreeană. Această acțiune banditească a fost precedată de o serie de alte atacuri ale aviației imperialiștilor americani, îndreptate împotriva unor gări și localități din Republica Populară Chineză.

Provocarea criminală a imperialiștilor americani are loc în momentul când ei încearcă să extindă flăcările războiului de jaf și cotropire din Coreea.

Apare astfel limpede că violările repetate ale teritoriului U.R.S.S. și R. P. Chineze au drept scop să mărească tensiunea internațională în vederea unor noi acțiuni aventuriste. Guvernul Statelor Unite ale Americii poartă întreaga răspundere pentru urmările unor asemenea acțiuni potrivnice păcii. Incercările ipocrite ale guvernului american de a-și camufla acțiunile provocatoare sub steagul uzurpat al O. N. U.-ului nu fac decât să-l demaște și mai mult ca dușman al păcii și al colaborării internaționale în cadrul O.N.U.

Guvernul Uniunii Sovietice, protestând cu hotărîre față de această nouă violare a teritoriului Uniunii Sovietice, cere pedepsirea severă a persoanelor care poartă răspunderea atacului împotriva aerodromului sovietic și așteaptă ca guvernul Statelor Unite să dea asigurări că astfel de acțiuni provocatoare nu se vor mai repeta în viitor.

Avertismentul pe care îl dă guvernul Uniunii Sovietice în nota sa adresată guvernului Statelor Unite trebue să dea de gândit agresorilor americani!

Să nu uite niciun moment agresorii imperialiști că de strajă granițelor Uniunii Sovietice stau eroicii învingători ai fascismului german și ai militarismului japonez, că alături de uriașa forță a Uniunii Sovietice luptă astăzi, în apărarea cauzei sfinte a păcii, sutele de milioane de oameni cinstiți din întreaga lume.

Impreună cu popoarele iubitoare de pace și libertate de pretutindeni, poporul nostru cere cu tărie să se pună capăt provocărilor mârșave ale agresorilor americani care amenință pacea și securitatea lumii.

Mârșav atentat fascist neisbutit împotriva tovarășului Jacques Duclos

PARIS 10 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarul L'HUMANITE relatează că Duminică 8 Octombrie în orașul Auch (departamentul Gers) a fost săvârșit un atentat împotriva lui Jacques Duclos secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, în timp ce vorbea la un meeting pentru pace din acest oraș. Dela fereastra unei case învecinate, fasciștii au aruncat asupra lui Jacques Duclos două grenade cu o mare putere explosivă. Oprite în crengile copacilor, grenadele nu au ajuns până la tribună. In urma exploziei au fost răniți 10 participanți la meeting, între care două femei. După transportarea răniților la spital, Jacques Duclos și-a continuat cuvântarea.

Salut fierbinte de luptă tovarășului Jacques Duclos

Mârșava încercare a fasciștilor francezi, asmuțiți de imperialiștii americani, de a asasina pe unul din cei mai iubiți conducători ai clasei muncitoare franceze, tovarășul Jacques Duclos umple de indignare și mânie pe oamenii muncii din lumea întreagă. Acest nou act criminal se adaugă la lanțul de atentate și nelegiuiri puse la cale de agresorii imperialiști, în cadrul pregătirilor lor înfrigurate de război.

Creșterea necontenită a forțelor păcii în Franța, ca și în lumea întreagă, cele peste 12 milioane de semnături din Franța pe Apelul dela Stockholm — semnături care sunt tot atâtea angajamente de a apăra în mod hotărît pacea, faptele de eroism în apărarea păcii ale unei Raymonde Dien și Henry Martin îi fac pe imperialiști să-și iasă din minți la gândul că au împotriva lor massele largi care nu vor război. Pentru a frânge lupta popoarelor care se împotrivesc războiului, ei recurg la cele mai odioase provocări fasciste, arestând și prigonind pe luptătorii pentru pace, devastând sediile partidelor comuniste și ale organizațiilor democratice din țările marshallizate și nu se dau înlături de a pune la cale asasinarea celor mai iubiți și mai respectați conducători ai mișcării muncitorești internaționale.

Banditii fasciști, înarmați de stăpânii lor de peste Ocean, au încercat să-l ucidă pe Jacques Duclos pentrucă el este unul din cei mai înflăcărați luptători pentru libertatea ,onoarea și independența Franței, pentru prietenia cu marea Țară a Socialismului, împotriva planurilor americane de transformare a poporului francez în carne de tun la dispoziția imperialiștilor americani. Ucigașii au atentat la viața unuia dintre eminenții fruntași comuniști francezi, pentrucă Partidul Comunist Francez este partidul eroic al rezistenței și al luptei împotriva cotropitorilor hitleriști, partidul luptei hotărîte împotriva înrobirii Franței de către imperialiștii americani, singurul partid care slujește trup și suflet interesele vitale ale poporului francez. Sub conducerea unor luptători neînfricați ca Maurice Thorez și Jacques Duclos, comuniștii francezi stau în fruntea luptei muncitorimii franceze pentru pâine, pace, democrație și independență națională.

Imperialiștii au vrut să-l suprime pe Jacques Duclos în momentul când pregătirile lor pentru dezlănțuirea unui al treilea război mondial au luat forme nebunești, când încearcă să extindă mârșava lor agresiune din Coreea și să ocupe întreaga Coree, când împing fățiș Statele Unite și țările marshallizate pe drumul fascismului și al catastrofei. Cu gloanțe, cu grenade, cu temute încearcă agresorii din Wall-Street și guvernul dolartizat dela Paris să stăvilească lupta poporului francez împotriva războiului și a fascismului. Metodele lui Hitler și Mussolini — asasinatul politic și teroarea — devin astăzi metodele preferate ale Wall-Street-ului și ale slugilor sale din țările marshallizate. Atentatele îndreptate împotriva lui Togliatti Tokuda, asasinarea lui Julien Lahaut, conducătorul Partidului Comunist Belgian, și acest ultim act terorist îndreptat împotriva unuia dintre conducătorii Partidului Comunist Francez nu dovedesc tăria imperialiștilor. Dimpotrivă, ele arată slăbiciunea lor. Numai cei slabi, cei al căror regim putred trosnește din încheeturi, recurg la revolver și grenade. Actul terorist din Franța nu izbutește să intimideze massele poporului francez, ci dimpotrivă face să crească și mai mult îndârjirea în lupta pentru pace, împotriva imperialiștilor americani și slugilor lor din Franța.

Atentatul dela Auch cheamă la vigilență ascuțită sutele de milioane de luptători pentru pace din lumea întreagă împotriva planurilor monstruoase ale ucigașilor imperialiști. Poporul român înfierează cu toată hotărîrea faptele criminale ale acestora. El salută cu căldură pe Jacques Duclos secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, își exprimă solidaritatea cu lupta plină de abnegație a comuniștilor francezi și a poporului francez iubitor de pace și libertate și cere cu tărie, alături de sutele de milioane de partizani ai păcii de pretutindeni, să se pună capăt ticăloaselor comploturi americano-fasciste împotriva păcii și a vieții popoarelor.

In întreaga Franță au loc meetinguri de înfierare a atentatului

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite:

In legătură cu atentatul săvârșit împotriva lui Jacques Duclos, secretar al Partidului Comunist Francez, corespondentul din Paris al ziarului PRAVDA, Iuri Jukov scrie:

„Jacques Duclos este un neînfricat luptător pentru cauza poporului, un tribun revoluționar. De zeci de ani, împreună cu Maurice Thorez el se află în fruntea Partidului. Reacțiunea se teme de Jacques Duclos și îl urăște.

Acum, când scriu aceste rânduri — subliniază Jukov — pe tot cuprinsul Franței au loc meetinguri și adunări, în cadrul cărora oamenii muncii protestează împotriva atentatului și cer descoperirea și pedepsirea ticăloșilor care au ridicat mâna asupra lui Jacques Duclos.

Evenimentele din Coreea

PHENIAN, 10 (Agerpres). — TASS transmite:

Inaltul Comandament al Armatei Populare a R. P. D. Coreene a dat în dimineața zilei de 9 Octombrie următorul comunicat:

Pe toate fronturile, unitățile Armatei Populare duc lupte înverșunate împotriva trupelor americane și celor ale lui Li Sân Man.

In direcția Keson (Kaidzio) unitățile Armatei Populare, continuând să ducă lupte împotriva trupelor americane, s'au retras în mod organizat, pe noi poziții. In sectorul coastei răsăritene, unitățile Armatei Populare duc lupte defensive înverșunate, stăvilind ofensiva inamicului. Inamicul a suferit pierderi mari în luptele din această regiune. Potrivit datelor verificate, la 2 Octombrie artileria antiaeriană a Armatei Populare a doborît șase avioane inamice în regiunile Wonsan (Gensan), Anbjenia (Anpen) și Tekwen (Takugen).

★

PHENIAN, 10 (Agerpres). — TASS transmite:

Inaltul Comandament al Armatei Populare a R.P.D. Coreene a dat în seara zilei de 9 Octombrie următorul comunicat:

Unitățile Armatei Populare continuă să ducă lupte crâncene de apărare în toate sectoarele frontului.

Unitățile Armatei Populare care s'au consolidat pe poziții de apărare în sectorul Keson (Kaidzio) continuă să ducă lupte cu inamicul provocându-i pierderi grele.

Partizanii desfășoară o largă activitate de luptă în spatele frontului inamic. La 7 Octombrie, în sectoarele Yondong (Eido) și Andong (Anto) au avut loc lupte grele împotriva unităților americane.

La 8 Octombrie artileria antiaeriană a Armatei Populare a doborît un avion inamic în regiunea Phenian.

— REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5, Centrala telefonică 3.26.20, Cont cec poștal Nr. 1.381 — Tiparul: Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5, București —
— ABONAMENTE: Individuale lunar lei 100. Colective pentru muncitori, țărani și intelectuali lei 80. Taxa poștală plătită în numerar conf. aprob. Dir. Gen. P.T.T. Nr. 118.578/944 și 520,408/946.